

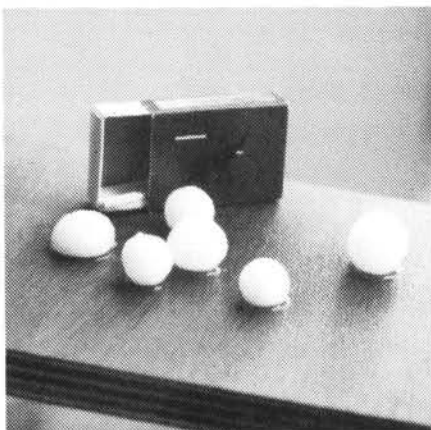
La feina ben feta, bella...

Damià Bisbal Espinosa, Nyeco, ens introdueix en el coneixement de les meravelles de la paret seca. Mestre reputat, possiblement el darrer de la vella escola, ens ha comentat obres antigues i ens n'ha mostrat algunes de seves. La paret d'esplèndida factura que ha fet a ca seva ens va servir de reclam.

Incendis criminals

De poc va venir que a can Moyà no ocorregués un desastre. Un altre incendi provocat, com els anteriors, per una mà criminal emparada en la nit.

Calabruix i aigua

La primera meitat de maig va enregistrar una espectacular calabruixada i, a certs indrets, registres de pluja importants. El torrent d'Es Millac corre.

«Sanimetal», campió

El futbol sala artanenc ha estrenat nou campió en una disputada final entre l'«Almudaina» i el «Sanimetal», guanyador amb contundència.

Mitja legislatura municipal

Acomplits pràcticament els gran reptes que fa dos anys estaven pendents (polisportiu, NNSS, aigua a la Colònia...) l'Ajuntament ha desinflat un poc el ritme d'activitat i s'ocupa primordialment en aspectes de reorganització interna. Per primera vegada s'ha elaborat un pla anual d'activitat del qual ha derivat el pressupost municipal. La hisenda local també ha conegut importants modificacions. Un balanç que l'equip de govern es cuida d'exhibir, convençut que és positiu.

No és que no quedin interrogants, com per exemple la definitiva conversió del PAC en Centre de Salut, o aquest pla de protecció de les muntanyes, o les quotes que es derivaran de la revisió del cadastre de la propietat urbana, o, per damunt de tot, la inclusió o no en la zona 5B de les ajudes comunitàries.

Entre tant l'oposició, amb la novetat del PSOE fora de l'equip de govern, no acaba de mostrar-se més incisiva que en la passada legislatura al final de la qual les urnes foren especialment severes amb un dels grups. Descartat un canvi qualitatiu en el PP (per reincidència de les persones i de les actituds), l'expectació era en el PSOE i, ara com ara, continua a l'aire. Els socialistes no han sabut forjar-se una personalitat definida com a grup d'oposició. En les grans qüestions voten amb la majoria (i a vegades

arrossegueu el vot mimètic del PP), segurament perquè no fer-ho els perjudicaria més, i just discrepen en qüestions de matís o de segon ordre. Estranya manera d'establir una fisonomia diferenciada o d'alternativa en el poder.

Ningú amb un mínim de seny pot afirmar que la nova majoria que s'estrenà a finals d'any del 91 (després d'un part laboriós) ho hagi fet més malament que la dels dotze anys anteriors. Tot el que això signifiqui de favorable per a Independents i UM (avui, un cop més, amb noves sigles, perdudes les de CB originals), ho té de desfavorable per al PSOE.

Als dos anys comença ja el compte enrere per al maig del 95. Un llarg compte enrere, encara.

Club Esportiu Sant Salvador

Que un club de bàsquet vagi agafant volada a Artà implica molts aspectes positius que convé no obviar.

Primer de tot pel que suposa de variació en l'oferta esportiva de la joventut, sobretot en el cas de les nines que no disposaven d'un equivalent al que suposa el futbol per als nins de la mateixa edat. La inscripció massiva que han manifestat demostra l'encert del Club i el benefici que pot reportar.

També per la dedicació d'uns responsables que, a força d'afició han anat creant un Club a punt de consolidar-se de manera segura. Si l'any que ve són sis o set els equips en competició, que

cobriran un ampli ventall d'edats, a part de crear afició i ambient, garantirà una pràctica esportiva que té carisma entre la joventut. Si hi afegim la continuïtat de l'escola en el marc del conveni amb l'Ajuntament, no cal sinó felicitar-se d'aquesta embranxi-da de l'esport de la cistella.

Les instal·lacions que poden usar permeten això i encaramés. Comencen per tant a notar-se les beneficines conseqüències de la milionària inversió municipal.

Però l'aspecte que destaca per sobre dels altres és aquesta mentalitat que els responsables del Club manifesten en l'entrevista que avui publicam. No és que en el primer any d'activitat amb categories inferiors hagin col·locat cinc jugadors (una al·lota entre ells) en un campus dels que es fan a Catalunya (a l'avantguarda en aquest esport), ni que l'intercanvi amb Girona garanteixi la millora tècnica dels artanencs. És sobretot aquesta dimensió humana que tenen com a objectiu principal. Si la pràctica esportiva és un gran benefici en salut i en coneixement i coordinació del propi cos, la competitivitat extremada pot desequilibrar emocionalment aquestes persones en formació. Que en un Club per a al·lots i al·lotes el més important no sigui guanyar, sinó participar entre amics en una tasca comuna és la millor garantia que els pares poden obtenir per abocar-s'hi a col·laborar.

Segurament per aquest motiu ja ho fan.

BELLPUIG
ARTÀ

Revista quinzenal

Num. 476, 22 maig 1993

Redacció i Administració:

Rafel Blanes, 10 - Artà. Apartat n° 96

Tel. i FAX 83 50 33 (contestador automàtic)

Dipòsit legal: PM 57-1969

Imp.: Tirrena S.A.

C/ Pintor Joan Gris, 2. Tel: 55 52 12

Redacció:

J. Adrián, J. Amorós, G. Bisquerra, A. Esteva, J. Esteva, A. Genovard, S. Ginard, J. Morey, F. Munar, C. Obrador, M. Santandreu, A. Vives.

Col·laboració:

M. Dalmau, M. Gelabert, P. Ginard, B. Jaume, M. Mestre, A. Muñoz, A. Picazo, J. Sureda, B. Tous, P. Vicens.

Administració: G. Bisquerra. Telèfon 836288.

Bellpuig no es responsabilitza del contingut dels articles que van firmats. No garanteix la publicació d'originals no demanats ni es compromet a donar-ne explicacions.

Bellpuig surt dos pics cada mes llevat dels extres de Sant Salvador i de Nadal.

Damià Bisbal Espinosa, Nyeco, artista de paret seca

La feina ben feta, bella...

Redacció.- Potser ens resulta difícil adonar-nos de la bellesa d'una paret seca ben feta. Hi devem estar tan acostumats que ens passa per alt descobrir en una feina sobretot útil la dosi de perfecció que la converteix en un objecte amb valor estètic. La paret seca imprimeix caràcter als nostres camps en què, per un primer i comprensible objectiu de retirar les pedres del terreny conradís es feien les parets que també servien per delimitar les propietats i per barrar el pas al bestiar. Damià Bisbal, el nostre informador, diu que hi havia mestres "amb pretensions" que s'esforçaven a impregnar de qualitat estètica, d'obra ben feta, la feina que només havia de ser útil. Pensem, per exemple, en les llargues parets que parcel·len tantes muntanyes de la nostra contrada: allà s'havia de fer una paret que també fos bella?.

L'artista

Damià Bisbal Espinosa, Nyeco, és a punt d'arribar als 73 anys. Jubilat i amb bona salut, encara s'entretén amb el que gairebé sempre ha estat la seva feina exclusiva: mestre de paret seca. El seu entreteniment és el que ens va cridar l'atenció. Ha fet una paret al frontal del solar just al costat del seu domicili, a la Gran Via de la Constitució. Una paret perfecta: ha escollit la pedra que més li agradava, per la textura i el color, duita de la zona del port de Manacor, s'hi ha posat amb paciència, la virtut bàsica d'un bon paredador, i no ha plangut gens de temps del que ara disposa. El resultat engoleix la mirada dels ulls sensibles a l'obra ben feta: juntes com a de calaix, verticalitat del mur, junta trencada, sense forats, ni pedres diminutes, i l'encadenat (la darrera filera, la superior) que guanya la rasant superior a

Paret a la partió entre l'Alqueria Vella i Es Verger devora el camí dels soldats. La darrera filada que la converteix en paret cabrera, és de mestre Damià.

prova de regle. No és un caramull de pedres.

N'aprengué de son pare, que ja n'era mestre i que també ho havia après del seu. Ha conegut altres mestres, com els germans Figuereta, mestre Joan Manuel Fernández, mestre Antoni Monseriu... i és que primer hi havia més feina d'aquesta, sobretot a les possessions: tancar un sementer, fer marges, adobar una esportellada... ara, en canvi, ja només se'n fa per a ornament.

Les pedres les solien obtenir de la mateixa finca. Les grosses les esquerdaven amb manuella i barrobins i, si la finca era practicable, les transportaven amb carro. Si no, a braços amb la civera.

A ell li ensenyaren a cuidar el brodat de les juntes, a fer-lo bell. Diu que això "és qüestió de caràcter, de tenir paciència i voler fer la feina ben feta".

La pedra, el martell, la mà...

Ell prefereix la pedra de Na Taconera, "perquè no té ferrissa, no esquixta". Una pedra excessivament dura, ferrisa en diuen, quan se la treballa amb el martell fa espines i esquixta. Els

martells no duren, és massa mala d'haver. La pedra que deim negra, no té massa bon color. El pedreny blau, s'arriba a rompre, "com més tendra és la pedra, més s'esbrella".

El maneig del martell és la part més important. Allò més difícil és el costats, i la part de darrere, que ha de ser més estreta que el davant, ja que la pedra no ha de penjar, no ha de becar. La paret ben feta és la que té les juntes que s'avenen i com més bé encaixin, més sòlida és la paret. Sempre s'ha de procurar que les juntes no se continuïn: d'això se'n diu junta rompuda.

Hi ha parets que tomben cap a dins, ja des d'abaix, i que tenen la base més ampla que la part de dalt. Altres comencen tombant cap a dins i a la meitat recuperen la vertical. És més difícil que amb els anys es produeixi un bony si la paret té un cert grau d'inclinació. La paret cabrera és aquella en què el rivet no deixa botar la cabra perquè quan salta hi pega amb la pitrera.

La darrera filada és la més difícil perquè a més d'encaixar en els costats i de mantenir la plomada de davant, ha de quedar

nivellada a dalt i tenir una forma més o menys regular amb totes les de la filada. Des del començament es tracta d'anar escollint les pedres que podran servir per a l'encadenat, "jo malaveig perquè tenguin una vintena de centímetres perquè si l'has d'escapçar una mica sempre et queda amb cos". Hi ha parets de doble encadenat: un acabat amb pedres petites per treure el nivell, i el superior de pedres regulars, com a totxos, que s'assanten sobre una base que ja és plana. "Això no té tant de mèrit, perquè les pedres grosses es poden anar fent iguals fora del lloc. Un encadenat ben fet es fa pedra a pedra a cada punt".

La paret seca sempre és mala de fer, perquè s'ha d'aguantar tota sola i si et queda un forat entre pedra i pedra, sempre es veu. Així i tot sempre és preferible que quedin visibles que no tapar-los amb un mac. Si fas un bony, o un clot, ja no el lledes, i sempre és mala d'arreglar. En canvi la paret verda, en què les juntes es fan amb mescla, és molt més fàcil, però no té tant de mèrit.

Els vestigis de l'antiguitat

Li demanàrem si ens volia acompanyar a veure parets singulars i ens va dir que sí. Quan li anunciàrem que volíem pujar a la partió entre S'Alqueria Vella i Es Verger per veure una paret única, ja ens va sorprendre: l'element més característic d'aquella paret,

Aspecte de la galera més gran de les dues que hi ha a la camada de Son Fortè Nou.

l'encadenat que sobrepassa la vertical del mur, era obra seva. La paret era antiga i a ell li comanaren de fer-la cabrera, que és aquesta classe d'encadenat que, sobresortint de la vorera superior, fent barbacana, impedeix que la cabra pugui botar-la. Són pocs els vestigis dels antics conraments a llocs tan alts: qualche ametler, qualche figuera, els marges dels costers de la pujada al Campament... però era el conradís el que es volia defensar de l'assalt de les cabres. La paret tan singular estranyaria més encara, allà dalt, si no sapiguéssim d'aquesta utilitat que l'explica. En un temps en què un mestre com ell guanyava menys de cinc duros diaris treballant de sol a sol, no era excessivament difícil poder fer una obra com aquesta. Recorda aquell temps ja tan enrere: tenia de mossets en

Pep Maria i en Jaume Carrillo.

També ens n'assenyala les virtuts: absència total de mescla, paret inclinada i el primitiu encadenat ben igualat. Les pedres les recollien de la mateixa muntanya. Amb una civera les transportaven a braços, dues o tres com a molt. Picassa, picassó i martell: aquestes eren les eines. La paret antiga és molt resistent. El secret ens el revela: trencar la junta. Si una paret que per exemple aguanti un terraplè s'esbaldrega, ho sol fer sempre per una junta no trencada.

Les galeres

Visitàrem també les galeres al camí de Son Fortè Nou. Les galeres són tancats de paret, de forma allargada, dins els quals s'hi aboquen les pedres de la finca on estan situades. Terreny pedregós, aquell. La galera

INSTALACIONES Y
REPARACIONES ELÉCTRICAS.
ILUMINACIÓN.
ELECTRODOMÉSTICOS.
TELICO: FAX Y TELÉFONOS

MÉNDEZ NÚÑEZ, 16, bajos
TELS. 56 37 95 - 83 61 80. FAX 83 52 70
CALA RATJADA

mostra clarament el seu objectiu principal, acaramullar pedres per fer el terreny més apte per al conrament. Perdre una part de la finca per millorar-ne la resta. No són, però, caramulls, o clapers. En tot cas són uns caramulls molt especials, perquè la paret que els circunda és paret seca que també té pretensions, tant de solidesa com d'estètica. Mestre Damià diu que les galeres són antigues, son pare ja parlava que eren anteriors a ell. Ens n'assenyala qualche defecte en les juntes continuades, segurament perquè la seva funció no era la contenció d'un terrer, sinó d'assegurar, possiblement, un límit net entre conradís i caramull. En canvi els murs exteriors són parets inclinades fins a l'encadenat. També s'admira de l'encadenat de peces tan grosses i tan regulars, especialment el d'una de les dues que vérem a la mateixa finca. Totes dues són mostra d'encadenats sobre base ja plana, aconseguida amb ajuda de

Detall de la galera gran. L'encadenat és de pedres iguals sobre una base ja plana.

pedres més petites, que faciliten l'igualament.

Les obres noves

Però mestre Damià també ens volgué mostrar les obres de les quals està més orgullós, i anàrem a Els Pelats, a Cala

Rajada. La casa, d'un senyor alemany, es diu «La Torre del Sol» i el cos principal és una torre de base ovalada de tres pisos d'alçada. I li seguïem els detalls que la fan una obra única: a part de les juntes trencades, absència de forats, bonys i clots, l'encadenat superior sense tall amb la paret i la cara igualada de tots els murs exteriors, s'hi han d'afegir el pla ondulat de la façana, doble corbat per a l'entrada, la volta de les finestres... Hi ha fileres que havien d'encaixar en quatre tirades distintes. Més d'un any confegeint pedres duites de la zona de Na Taconera. Bona pedra...

També a Cala Gat s'hi va estar més de sis anys fent parets, que ara ens mostra, normalment amb pedra del mateix lloc. Hi ha un fragment de paret que considera el més aconseguit: es tracta d'un mur que conté un aljup. La pedra és la que es treia del clot. A part de la costura

Encadenat de la galera més curta amb peces molt grosses i regulars.

ESTANY CAN CABRER
4ª generació

gran sortit d'articles de fumador

CAZA Y PESCA
CABRER

perfecta de les juntes la paret segueix una inclinació uniforme per tal de donar més solidesa al mur. No està massa vistable, ni és tan espectacular com la torre d'abans, però ell la considera la millor. Fa més de trenta anys que la va fer, i sempre ha aguantat el pes de l'aigua que s'hi emmagatzema, però no s'ha moguda ni un pèl. La bellesa es poleix amb l'acabat, però la solidesa és la primera virtut d'una paret seca.

També a Cala Rajada, dins l'establiment de Ses Rotges, ens mostra una paret que tanca un jardí. Els propietaris el menaren per tot Mallorca perquè ves mostres de paret. "Devien passar pena que no en sapigués fer, però jo els vaig dir que la faria millor que tot el que m'havien mostrat. I ja la veis". I ja la vèiem. I la podíem comparar amb altres que hi havia a xalets de sullà i no era necessari massa vista per veure les diferències entre l'obra ben feta i la més aldana. Es veu que es degué picar un poc davant l'ansia dels propietaris...

La Torre del Sol, la més espectacular de les obres de mestre Damià.

El mur inclinat que aguanta un aljup. La més difícil per a l'autor.

Campanya de
Normalització Lingüística

ES MONUMENT

nova direcció

SERVEI DE BATEJOS, COMUNIONS I BANQUETS

**BAR PER A MENORS D'EDAT: JOCS, FUTBOLINS,
BILLARS, SQUASH**

Telèfon 835896

(tancat els dilluns)

És una pràctica corrent això d'assegurar la casa?

Catalina T. Bonnín Fuster

El primer que fan els estrangers en comprar una casa és assegurar-la. Moltes de les pòlisses les exigeixen els bancs a l'hora de fer segons quins préstecs. Cal mirar bé que els capitals assegurats són els correctes i tenen una taxació justa. En els contractes actuals no hi ha lletra petita, les cobertures estan molt clares. En general la gent s'assegura contra robatoris i incendis, perquè és el que més temen. Assegurar un pis corrent dins Artà pot costar uns 12.000 pessetes anuals.

Beatriu Gili Ferrer

De fa un dos anys aquest tipus d'assegurances han augmentat bastant, a causa dels robatoris i actes vandàlics. Les quotes són molt variables i depenen bàsicament dels continguts que vols assegurar. Els clients demanen que els hi expliquem molt clarament què queda cobert pel contracte. És un tema poc conegut per la gran majoria de gent, en general es fan aquestes pòlisses per recomanacions dels amics o davant les situacions de risc que han tingut ells o els seus veïns.

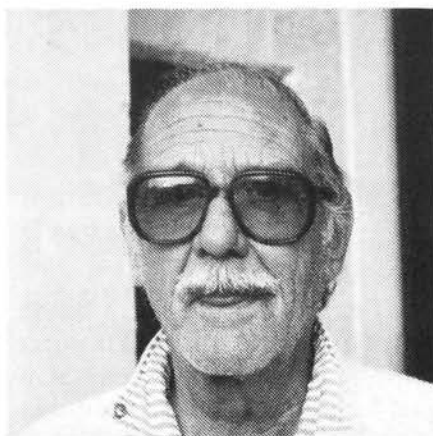
Joan Alzamora Moll

La majoria dels clients són estrangers o residents no permanents en xalets de zona rústica. Robatoris i sinistres produïts pels llamps són les causes que més preocupen. Molts de contractes cobreixen fins i tot la responsabilitat civil dels ocupants de la vivenda. En cas de sinistre s'ha de comunicar tot d'una a la companyia per fer un peritatge. En general no hi ha cap tipus de problemes amb els clients. Quasi mai són persones afectades directament, mes bé actuen en pla preventiu.

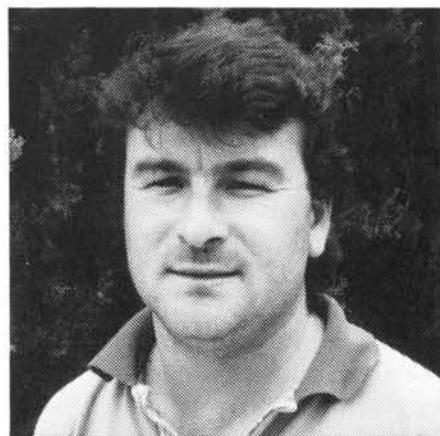
Pere Bonnín Fuster

La pòlissa que tenc la vaig fer quan es va cremar una casa que teníem llogada. Em va impressionar molt i tot d'una vaig parlar amb la companyia per tal de fer-ne una a ca meva. L'incendi és el què més em va preocupar en aquells moments, els altres detalls eren secundaris, però ara veig que també són importants. Gràcies a Déu no l'hem hagut d'emprar, però la veritat és que dóna molta tranquil·litat saber que el tens. Els qui tenen negocis estan més acostumats a tenir assegurances. I els estrangers.

Miquel Blanché Majó

Fa més de 25 anys que visc a Mallorca i per la feina, relacionada amb l'hosteleria, he tingut contactes amb molts d'alemanys i això de les pòlisses d'assegurances ho tenen molt clar. En tinc una des de fa uns set anys perquè tinc una casa fora del poble i la gestoria que em du tots els tràmits també m'ho va aconsellar. No val la pena el què pagues per la tranquil·litat que et dóna. Volia una assegurança en general que em donés cobertura especialment als robatoris que ja els he patit dues vegades.

Antoni Viejo Gil

Jo ho tenc tot assegurat perquè és la millor manera d'estar tranquil, és com una alarma indirecta que a més et pot resoldre el problema. No tenia experiència però familiars i amics n'han tengudes i he pogut comprovar l'encert de tenir-ho assegurat. Un obrer no es pot exposar a un perill tan gros i pel que costa la pòlissa és una gran tranquil·litat. La casa la tenim a Canyamel i allò queda sol molt de temps. Preferiria no haver d'usar mai la pòlissa, però si venia el cas estaria ben tranquil.

Massa intents en massa poc temps

Intent d'incendi a la fàbrica de Can Moyà

L'autor també ho provà a una casa del carrer Santa Margalida

Sobre les 03:30 hores del diumenge dia 9 de maig els germans Gabriel i Sebastià Moyà aconseguiren apagar un incendi que havia començat a prendre al magatzem i fàbrica de licors que tenen al carrer 31 de març. L'incendi no era fortuït, sinó clarament intencionat. L'autor o autors també calaren foc a una persiana d'una casa del carrer Santa Margalida, cantonada Es Collet, immediatament sufocat per un veí que havia observat l'estranya maniobra.

A en Gabriel Moyà el despertaren uns renous que provenien del magatzem situat a la planta baixa i tot d'una pensà que hi intentaven robar. Però quan obrí la finestra per pegar un crit d'alarma ja va veure les flames a l'exterior de la porta metàl·lica. Baixà ràpidament i anà a cercar el seu germà Sebastià, que viu a l'altre extrem de l'edifici i des d'on podien entrar al magatzem per la part de l'interior. Posaren mà al primer extintor que trobaren i començaren a sufocar les flames. No va fer falta d'usar-ne un segon, perquè aviat va ser extingit.

Entretant havien comparegut veïns, també el sergent de

la Guàrdia Civil, alertats tots per joves que passaven, que veren el foc de la porta i cercaren ajuda. Ja més tranquils comprovaren que els renous que els despertaren provenien de les explosions de

cartó. La ràpida i eficaç intervenció havia esvortat un acte criminal que hagués pogut tenir conseqüències desastroses.

L'endemà s'avaluaren els danys en més de 500.000 pts. El local estava assegurat.

Un segon intent, també frustrat

Hi comparagué Joan Gili, Colom, que quan es retirava a ca seva va veure que qualcú rojava la persiana de Can Trebai, al carrer Santa Margalida, i li calava foc. Ràpidament hi acudí i aconseguí apagar les flames, que just socorren la fusta. Havia vist clarament l'acció i que l'autor s'escapava amb un cotxe amb els llums apagats. Després va fer una volta per si encara el podia veure i es va trobar amb el trull de Can Moyà.

Massa intents

La notícia es pot enllaçar amb la que ja publicàrem relativa a l'incendi provocat que destruï el camió dels germans Gili. També aquell vespre hi hagué un segon intent, igualment en un vehicle propietat de Miquel Torres, Sua, que gràcies a Déu va fracassar.

Tot fa pen sar en la presència d'un piròman perillós.

(A la foto, el resultat de l'incendi).

les botelles, que no resistien la temperatura.

L'evidència era que s'havia llançat líquid inflamable a la porta metàl·lica i que havia passat a dins. La pintura de la porta era la flama que alarmà els vianants, però l'incendi perillós havia començat a l'interior, quan varen prendre una pila de caixes de

CONSULTORI MÈDIC

clínic Artà

MEDICINA GENERAL

REUMATOLOGIA

CIRURGIA

DIETÈTICA

REVISIONS MÈDIQUES GENERALS (cheques)

GINECOLOGIA

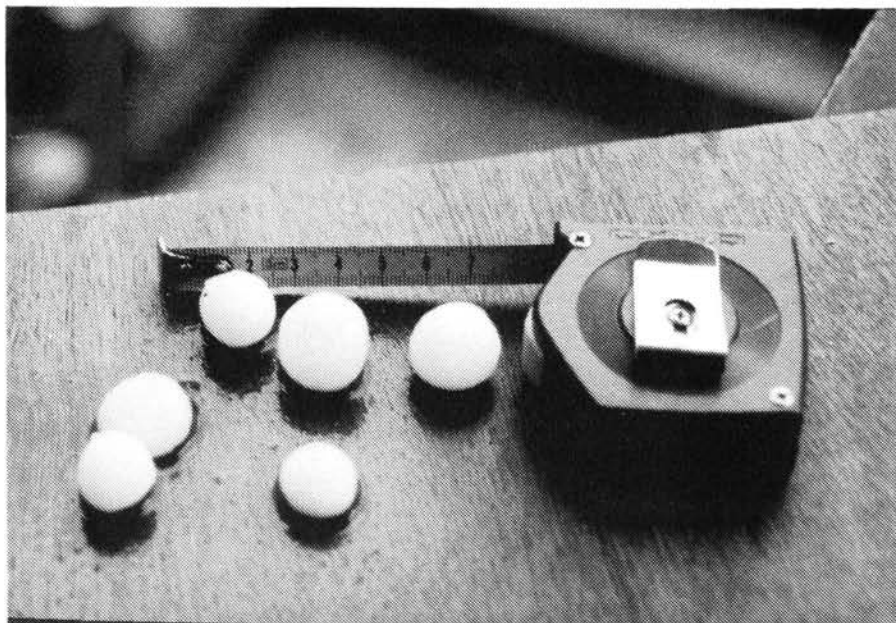
PEDIATRIA

**CERTIFICATS carnets d'armes
i de conduir**

c/ Clutat, 39 - tel. 83 62 37
07570 - Artà

Estalvi, o restricció d'aigua

Al llarg d'aquesta setmana l'Ajuntament ha enviat una circular en què es demana a tots els propietaris de finques de foravila que reben subministrament municipal d'aigua potable que siguin prudents a l'hora de fer-ne ús. En vistes que els pous municipals ofereixen uns nivells baixos pel temps que correm, es demana prudència i estalvi en la mesura que cadascú pugui, evitant al màxim despeses innecessàries d'aigua. També s'adverteix que en el cas de detectar-se problemes en el subministrament urbà, les zones dins sòl rústic que se'n proveeixen seran les primeres en sofrir restriccions. En paraules del batle Pastor, "es tracta d'una mesura preventiva per tal d'evitar restriccions d'aigua més endavant, quan realment fa més falta; l'ús racional que en facem tots pot contribuir positivament en el subministre corrent sense haver-lo de restringir".

El temps, remogut

L'avanç del pluviòmetre que publicam corresponent a la primera meitat del mes de maig, indica com ha estat de remogut pel que fa a la meteorologia. Allò més espectacular va ser la calabruixada de dimecres dia 12 entre les 14 i les 14:30 hores. La fotografia demostra que hi havia grans de dos centímetres de diàmetre. La destrossa al camp va ser notable, sobretot pel que fa a arbres fruiters. L'espectacular i intensa llampejadissa que acompanyà el meteor provocà danys a diversos domicilis, de manera especial en els telèfons portàtils.

La bossa de precipitació va ser molt localitzada. Basti observar els registres d'Ets Olors i comparar-los amb la resta, especialment amb els de l'Ermita i la Colònia. També és d'observar el registre de dia 14 als Olors. Per això no ha d'estranyar que el torrent d'Es Millac hagi arrencat.

Pla 5B, en compàs d'espera

El Consell de Govern de la Comunitat Autònoma ha acceptat la sol·licitud d'inclusió dels municipis d'Artà i Campos dins la proposta del Pla 5B. Com ja informàrem en el número passat, aquest Pla, d'àmbit europeu, contempla un programa de desenvolupament per a zones

agrícoles en declivi i zones d'agricultura de muntanya. Artà, per les seves característiques geogràfiques i socio-econòmiques, ha estat admès per a formar part, conjuntament amb altres municipis del Pla de Mallorca, de la proposta que, ara, el Govern Central haurà de

defensar a Brussel·les perquè sigui aprovada. Els contactes directes que des de l'Ajuntament s'han tengut amb Madrid semblen favorables perquè la proposta prosperi i el nostre municipi se'n vegi beneficiat.

JOYERIA

VIKY

RELOJERIA - PLATERIA

Fabricación Propia

Carrer de Ciutat, 18
Teléfono 58 22 63
ARTA (Mallorca)

Exposició d'obra de pauma

El passat dia 14 es va inaugurar a la residència de persones majors d'Artà una exposició d'obra de pauma realitzada pels al.lots de 4t i 5è d'EGB de les distintes escoles d'Artà. A l'acte, presidit per l'Honorable Sra. Joana Vidal Burguera, presidenta de la comissió d'acció social i sanitat del CIM, pel Sr. Rafel Socies, president de la Federació d'Associacions de Persones Majors de Balears i pel Sr. Miquel Pastor Tous, batle d'Artà, es va passar un video elaborat per la Secció de Promoció de la Salut del CIM en què es mostren els distints tallers que s'han fet durant aquest curs escolar dins el programa de promoció de les relacions intergeneracionals. En concret aquests tallers han estat tres: un de cordar cadires (fet a les escoles de Muro), un altre de feines marineres (realitzat a Andratx) i el d'Artà, destinat a l'obra de pauma.

Després les autoritats varen fer entrega d'una placa commemorativa i d'un diploma a les

dones de la tercera edat que han ensenyat als al.lots el procés d'elaboració de l'obra de pauma: na Maria Cerdà, na Joana Mesilla, na Maria Tous i na Teresa Villalonga (vegeu-les a la foto). Tant el batle com la consellera varen agrair especialment a aquestes dones la seva participació i entrega. Les distintes escoles, així com l'Ajuntament i el Club de la tercera edat també varen rebre un diploma com a mostra de reconeixement de la seva col.laboració.

La mostra va restar oberta els dies 14, 15 i 16 i varen esser molts els pares i padrins que varen anar a veure el que havien fet els nins. Cal dir, per tant, que l'exposició ha estat un èxit però més que el de l'exposició cal destacar l'èxit de tot el programa tan per la connexió assolida entre persones de la tercera edat i els nins i mestres com per la feina feta per a la conservació d'un ofici i art popular com és el de l'obra de pauma.

Extraccions d'arena

Fa dues setmanes que el Ministeri d'Obres Públiques procedia a l'extracció d'arena a Aubarca, concretament a la platja de s'Arenale. Després que l'Ajuntament, fa poc més de dos anys, sol·licitàs la paralització d'extraccions d'arena sense un estudi d'impacte previ, hi tornava haver el vaixell extractor treballant. Tot i que l'estudi es va fer, fins fa un mes no va ser presentat a l'Ajuntament i, mentrestant, el MOPU ha continuat amb les extraccions, limitades dins la zona que l'estudi realitzat preveia. Així i tot, s'ha sabut que algunes d'aquestes extraccions s'han fetes -per "error"- fora de la zona delimitada, amb la qual cosa, l'Ajuntament n'ha tornat a demanar la paralització i ha sol·licitat una altre estudi geològic per tal de saber els efectes que poden suposar sobre la flora i la fauna de la zona, a part de les repercussions que la manca d'arena poden ocasionar. A la vegada, s'ha demanat que fins que el mencionat estudi no estigui llest, restin paralitzades les extraccions.

Sembla que l'arena que se'n duen d'Aubarca és per regenerar la platja de Pollença, obra que forma part del Pla d'Embelliment de la zona turística de l'esmentat municipi.

Cessament

El passat 30 d'abril va cessar a la seva feina professional amb caràcter de jubilació voluntària Guillem Bisquerra Ferragut, després de 28 anys d'activitat laboral a la Banca March.

La redacció de Bellpuig

POMPAS FUNEBRES ARTANENSES

Ada. Ferrocarril, 33 - Artà

Para avisos y preavisos: tels. 56 30 96 y 56 39 34

NOCTURNOS Y FESTIVOS

vol deixar constància de tal esdeveniment, ja que en Guillem ha estat un assidu redactor-col·laborador i ha duit, amb bon encert, tot el pes de l'administració de la revista des de l'any 1975.

Des d'aquestes línies li desitjam molts anys de salut per poder-los disfrutar i dedicar-se al seus quefers habituals, entre els quals hi incloem la seva valuosa col·laboració a la nostra estimada revista **Bellpuig**.

Teresetes a Na Batlessa

Demà diumenge, a l'amfiteatre de Na Batlessa i a les 19'00 hores, tindrà lloc una funció de titelles per a tots els nins i nines que hi vulguin assistir a càrrec d'ELS TRES TRANQUILS, que represen-

Curs escolar del 1976

Ahir va fer vuit dies que a la Porxada de Sa Torre es reuniren per sopar plegats els components del vuitè curs d'EGB de l'any 1976, juntament amb alguns dels seus professors. Mig curs al Centre Social, mig a ca Ses Monges... Com es pot veure a la foto, cap no passaria per un al lot, ara. Més encara, n'hi ha més de dos que ja n'encalquen de seus. "Roda el món i torna al born..." Quin curs el d'aquell any!!! (foto T. Vives)

taran l'obra titulada "El senyor Carabasseta", un sàinet en dos actes i un quadre d'un gènere

dramàtic poc convencional però molt atractiu, no només per als nins, sinó també per als majors.

C/. CIUTAT, 2 - ARTA Tel. 83 60 88

TORRES

**FOTOGRAFIA I VIDEO
INDUSTRIAL, PUBLICITARI,
REPORTATJES ...**

**NOU SERVEI DE REVELAT
D'AFICIONAT**

- **MAXIMA QUALITAT GARANTITZADA**
- **T'ABONAM LES FOTOGRAFIES**
- QUE NO T'AGRADIN** (maxim 25% del revelat)

1 Hr.
**servei
urgent**

CENTRE FUJI

Trobada de Bandes

El passat diumenge dia 16 tengué lloc a Valldemossa la ja tradicional Trobada de Bandes de Música que, unpic en l'any, reuneix totes les bandes de Mallorca adherides a la Federació. La Banda de Música d'Artà fou una de les nombroses bandes que es congregaren a l'esmentada vila per desfilar en el recorregut organitzat i participar d'aquesta diada festiva en què la música esdevé protagonista. Després de dinar al camp de futbol, músics i acompanyants es traslladaren en autocar fins a Sóller per prendre-hi un cafè i, ja horabaixa, tornar de cap a Artà. Sens dubte, una dieta moguda, acompanyada pel bon temps i, sobretot, amb molta música.

Noves illetes

En el número passat (pàg. 9) informàvem de les noves illetes que es feien en les interseccions de davant la caserna de la Guàrdia Civil. Doncs no les feren bé i el director de l'obra quan les veié les trobà massa altes i s'hagueren de desfer i refer, ara més baixes. Val a dir que fan la mateixa funció distribuïdora i no són tan perilloses com abans en el cas que un conductor es desorienti i prengui per on no toca.

El dijous dia 20 començaren a col·locar-se els dos semàfors que han de regular el pas de peatons just davant el bar S'Estació.

Accidents

El dimecres dia 5 de maig Joan Amorós Quetglas, de 16 anys,

"Sarasate" a Felanitx

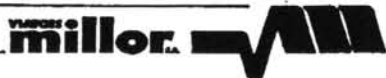
E. Miquel Ginard "Sarasate" inaugura el passat dissabte una exposició a les dependències del Centre Cultural de Felanitx. L'escultor artanenc, que comptà amb un nombrós públic -sobretot artanenc- el dia de la presentació, mostrarà, a part d'algunes de les obres ja exposades a Artà, peces de nova creació que foren molt alabades pels assistents.

D'altra banda, en Sarasate, participa des del passat dijous en una exposició col·lectiva a la Galeria Jandro de Palma, conjuntament amb altres dotze artistes com Riera Ferrari, González Tudanca, Luís Maraver, Pere Alemany, Jaume Terrassa, etc.

va tenir la desgràcia de caure a la pista del polisportiu de forma que va patir una traumatisme cranial amb commoció cerebral. Traslladat d'urgència a Son Dureta, se'l va intervenir quirúrgicament de forma immediata i durant dos dies el seu pronòstic era incert. Afortunadament se'n recuperà més aviat del que inicialment es podia esperar i dia 14 ja va tornar a Artà en franca convalescència.

El dimarts dia 11 de maig, don

Josep Cladera va ser agredit per un cavall de la seva propietat que li va provocar nombroses i fonderes ferides. Així com pogué, es traslladà amb cotxe des de la finca de devora Es Millac al poble, on una veïna el va veure dins el cotxe ple de sang. Atès al PAC i traslladat amb urgència a Palma se li va haver d'amputar un braç. A poc a poc es va anar recuperant de la greu pèrdua de sang i ara es troba ja fora de perill.

BAL - 090 Telefax 586470
Telex 69565 VGOR E

Calle Binicanel·la, 12 Carretera Cala Agulla, 19
Tels.: (971) 585515 - 585552 Tels.: (971) 584300 - 584017
CALA MILLOR CALA RATJADA

VUELOS FRANCIA

PARIS	}	15.500 pts.
NANTES		
LILLE		
MULHOUSE	}	14.000 pts.
LYON		
BORDEAUX		
TOULOUSE	}	12.000 pts.
MARSEILLE		

FESTES DE SANT JOAN A CIUTADELLA
Del 23 al 27 Jun. 93: 22.500 pts.

VUELOS ALEMANIA

20.500 pts. ida y vuelta desde Palma
(Bremen, Düsseldorf, Frankfurt, Hamburgo, Hannover, Stuttgart, Munich)

VUELOS REINO UNIDO

LONDRES	}	8.000 pts.
LUTON		
STANSTEAD		
BRISTOL	}	9.500 pts.
CARDIFF		
BIRMINGHAM		
MANCHESTER	}	

STOCKHOLM: 39.500 pts. } ida y vuelta
NEW YORK: 63.750 pts. } (desde Palma)

Escola Municipal de Música.

Concert - Audició.

El passat dia 9 d'aquest mateix mes, en el teatre del Convent del Pare Franciscans, es va dur a terme un concert promogut pels alumnes de l'Escola Municipal de Música del curs 1992-93. Hi actuaren tots els cursos, des dels més petits fins als més grans de l'escola, i donaren mostra dels seus coneixements musicals a tot el públic assistent, que ompli el teatre, amb un programa prou nombrós amb peces de diversos autors.

El públic va disfrutar d'una bona tarda musical, apreciand la gran capacitat dels nostres joves músics amb forts aplaudiments al final de cada peça.

A la foto es pot observar els més petits de l'escola amb la peça que

va concloure el programa musical. Solfeant, solfeant, que com diria el seu professor Tomeu Ginard, "és el nostre pa de cada dia".

Per altra part, i donat que en el

concert no pogueren actuar tots els alumnes, en el mes de juny se'n farà un altre amb tots aquells que en aquest no han pogut participar.

«Concerto de Arta»

Aquest és el títol d'una de les 14 peces instrumentals, en els més pur estil *new age*, incloses en el compacte del grup G.E.N.E. titulat «Mediterranean Mood» (Estil/ forma mediterrani [les traduccions són lliures]) amb el subtítol de «Featuring the sounds and landscapes of Mallorca» (treballant els sons i paisatges de Mallorca), que inclou altres temes referits a la geografia mallorquina, entre els quals un que es diu «Son A Sopa Countryman» (Pagès de So Na Sopa). Hi consta que el "concepte, sons i fotos varen ser fetes a So Na Sopa i s'agraeix a "Gerony Ferrez/ Arta" i al Bar Monument la veu i l'atmosfera".

Un segon compacte titulat «Ocean» del grup Software va dedicat a les ones de Canyamel i fa referència a escultures de so alliberades i no alliberades (en

traducció lliure, insistim). Un dels títols és «The voice of cave» (la veu de la cova).

Els dos compactes tenen en comú el segell discogràfic, Innovative Communication, IC/Digit Music GmbH, de Bremen (Alemanya). I un nom: Michael Weisser, resident habitual a Canyamel. el Sr. Weisser apareix en el primer com a

productor i co-autor de les fotos de la caràtula. En el segon, com a compositor, intèrpret i arranjador d'alguns dels temes, a més de productor i dissenyador del disc.

Distribuïts a Alemanya, els hem pogut escoltar i obtenir-ne la informació a través dels amics de la Pizzeria L'Atrio, d'on el senyor Weisser és client assidu.

ESPASE S.L.

ASESORES DE EMPRESAS

Asesoría Fiscal, Laboral, Contable

Tramitación de Escrituras

c/ Santa Margalida, 70
07670 - Artà
tel. 83 56 56
fax 83 56 26

Avda. Jaume III, 24 - 2º A.
Palma
tel. 71 75 96
fax 83 56 26

Informació electoral

Meses electorals

Aquesta mateixa setmana la Junta Electoral de la Zona de Manacor ja ha notificat a totes les persones assignades de formar part de les taules electorals la seva elecció. Aquestes, d'ençà de la notificació, compten amb set dies hàbils per declarar la seva conformitat o justificar la seva impossibilitat de formar-ne part. Com ja s'ha fet altres vegades amb motiu d'eleccions, el nostre municipi comptarà amb set meses electorals, una de les quals és la de la Colònia de Sant Pere, a l'edifici municipal de la Bassa den Fasol. Les altres sis es repartei-

xen entre la Sala (1), Na Batlessa (1), el Convent dels PP.FF.(2) i el Club de la Tercera Edat (2). Aquestes dues darreres comptaran amb doble mesa, en què els llinatges dels electors es distribuïran alfabèticament: a la mesa A els llinatges compresos entre la A i la K, i a la mesa B entre la L i la Z.

Actes electorals

Oferim la relació dels actes de què hem tengut notícia, ordenats cronològicament:

PSM

- 23 de maig a les 21:00 hores, al segon pis de Na Batlessa, míting a càrrec de Sebastià Serra, cap de llista del PSM pel Congrés des Diputats, i Mª Antònia Vadell, parlamentària.

PP

- 25 de maig. Visita al mercat (suposam que d'alguns dels candidats).

- 26 de maig. A les 20:30 hores, al local del Centre Social, míting electoral.

- 27 de maig. Hi haurà un autocar gratuït per als qui vulguin anar a Palma al míting de José María Aznar, al Palau dels Esports. Els interessats poden telefonar al 836327 o al 564160.

- 30 de maig. Míting a la Colònia de Sant Pere.

PSOE

- 1 de juny. A les 22 hores, al saló del Centre Social, acte electoral amb Antoni Costa, candidat al Congrés de Diputats, i Antoni Garcies, al Senat.

Notícies dels Franciscans T.O.R.

El Tercer Orde Regular de Sant Francesc, enguany, està en procés de capítol, és a dir, de renovació de càrrecs.

Hem sabut que el nou pare provincial serà el P. Francesc Batle, que fins ara era el Vicari provincial i que el P. Antoni Roldán serà el proper Vicari Provincial.

El P. Roldán haurà de deixar Artà. Després de donar-li l'enhorabona, ens hem interessat pel substitut. A tal pregunta ens ha dit que fins a finals de juliol no es sabrà, i que ell no ens deixarà fins després. Li desitjam des d'aquestes planes que tenguí bon encert en la nova tasca.

Cursos d'adults: Festa fi de curs

El pròxim divendres dia 28 a les 21:00 hores tindrà lloc al Col·legi Públic de Na Caragol la ja tradicional festa de fi de curs del Programa d'Educació d'Adults. Com se sol fer, l'alumnat s'encarregarà de dur el menjar mentre que l'Ajuntament aportarà la beguda i l'orquestra que, al final de la festa, amenitzarà la vetlada. Abans d'encetar el refresc es procedirà a l'entrega de diplomes acreditatius per als qui han assistit als cursos.

Centre de Recursos d'Alemanys

El dimecres dia 19 va ser inaugurat a l'Institut Llorenç

Garcias i Font el Centre de Recursos d'Alemanys promogut per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, el Ministeri d'Educació i Ciència i l'Institut Goethe de Barcelona.

El centre està sota la responsabilitat del professor Joan Caldentey. La dotació d'aquest Centre està pensada per proveir de material els col·legis que ensenyin l'alemany.

A l'acte hi assistiren don Jaume Casasnovas, Director General d'Educació, don Andreu Crespi, Director Provincial del M.E.C., don Michael Münzer, del Goethe Institut, don Miquel Pastor Tous, Batle d'Artà i don Jaume Alzina Mestre, Director de l'Institut de Batxillerat.

**Bar
CA'N
TONI**

- Bocadillos
- Tapas Variadas
- Hamburguesaria
- Platos Combinados
- Juegos recreativos
- Comidas
- Menú del día
- Pollos al ast

Eleccions municipals: 2 anys

A la meitat de la legislatura municipal (les eleccions foren el 26 de maig de 1991) feim un balanç provisional. Deixam la paraula als grups municipals a més d'un article d'opinió del nostre redactor Julen Adrián.

Massa tranquil·litat

La tranquil·litat és el tret que millor defineix l'ambient polític municipal en voltar la primera meitat del mandat electoral. Tranquil·litat en el grup de govern que xano xano va a la seva, desenvolupant bona part del seu programa electoral: NNSS, gestió del polisportiu, reorganització de la hisenda local, brigada d'obres i serveis, banda de música, aigües de la Colònia, Centre de Salut, i ara el consens polític per reclamar la inclusió al programa 5B... Podríem seguir, però com a botó basta. Després de la inicial inestabilitat postelectoral, i davant la negativa del PSOE a mantenir el pacte amb el grup majoritari, potser paradoxalment per l'èxit electoral que el va fer encara més majoritari, els Independents van trobar en CB un aliança que s'ha mostrat molt més còmoda, estable i eficient del que l'actual oposició pressuposa.

L'oposició municipal també està tranquil·la... el PP fa més o manco el de sempre, mostrant els peus en temes com en el del seu refús a donar suport a la protecció de les muntanyes de la Serra i després negar el seu vot a la urbanització de "Es Canons" en un atac d'ecologisme aguda. O en altres també evidents, com el de les controvertides voreres dels carrers de la Colònia, sent incapaces de demanar, per exemple, qui controlava l'execució d'aquestes obres, al meu entendre la patinada més grossa del grup de govern, que no va tenir els reflexos necessaris per deixar clar que el subcontractista i qui duia el control municipal no eren la mateixa persona. Així i tot sí que se'ls veu un tant més tranquils des de la malmenada

electoral: fins i tot han aprovat el darrer pressupost municipal.

El que és més difícil d'entendre és la posició del PSOE, perquè oposició oposició tampoc se li pot dir quan en la majoria dels temes clau, com urbanisme, pressuposts o serveis, comparteixen la orientació del grup de govern en què, fins fa dos anys, varen participar. Només quan els toquen qualque "dictat" emanat de la superioritat, com en el cas de la moció sobre el pacte autonòmic, es poden desmarcar del grup de govern, i votar amb el PP en unes condicions no massa avantatjoses. Bé, això i cercar unes pucetes que fins ara no troben en minúcies de procediment, i que els fan caure en contrasentits com el de valorar positivament la gestió del polisportiu i alhora obrir la possibilitat que l'adjudicació del bar i manteniment de les instal·lacions canviï de mans en comptes de mantenir els mateixos adjudicataris. Ho tenen difícil per fer oposició d'esquerres, i per fer-la de dretes ja hi ha el PP. Tot un paper.

Al carrer, tranquil·litat també, per ventura massa. Més que tranquil·litat, un gran desenteniment i desinterès per la cosa pública que fa que la gent ni mogui el cap davant l'aprovació de les NNSS, o davant recurs per protegir les muntanyes, o pels pressuposts anuals. Tant de passotisme es pot interpretar pel costat que la gent està més o manco satisfeta de la qualitat dels serveis que rep de l'administració local o també pel contrari, perquè no cregui que puguin millorar-los, o, pitjor encara, perquè no vegi viable o ni tans sol se li passi pel cap que allò que pensin, diguin o facin pugui influir en les

decisiones dels "polítics". Aquest podria ser el cas dels problemes derivats de la inestabilitat de la plantilla laboral de l'àrea d'Assistència Social per exemple. I és una pena perquè amb lo magre que demostra ser aquesta oposició per llur feble capacitat d'iniciativa i de control que demostra, torna una fotesa per a qualsevol govern que únicament pretengui mantenir i ampliar el seu poder; però al temps és un inconvenient si es tracta d'un equip de govern que es pretén progressista i obert a les iniciatives alienes i al control democràtic. Amb una oposició així és difícil mantenir-se en forma. En aquest sentit la proposta de reglament de participació ciutadana que recentment han presentat els ecologistes als diferents col·lectius, entitats i associacions locals de tot caire, i que en breu serà remesa als partits polítics de la Sala pot contribuir en part a animar un poc la decaiguda i per això massa tranquil·la cosa pública local.

Julen Adrián

PUBLICITAT DISENY
LOGOTIPOS
RETOLS
SERIGRAFIA FERRATINES
ESTAMPACIÓ DE ROBA
CARTELLS
c/Parròquia, nº 5 - Telf. 83 51 36
07570 - Artà

L'opinió dels grups municipals

L'enquesta que hem passat als quatre grups municipals tenia les tres preguntes següents:

1.- A meitat de legislatura, quina opinió general teniu dels dos anys passats?

2.- Explicau el paper que durant aquest temps ha desenvolupat el vostre

grup i el que han desenvolupat la resta de grups.

3.- En els dos anys que falten, quines modificacions creis que haurien de produir-se en el vostre grup i/o en la resta de grups?

Llegiu-ne les respostes publicades en l'ordre en què ens han arribat.

Convergència Balear

1.- Hem de recordar que l'Ajuntament va començar la legislatura amb el govern per part del partit més votat però amb minoria simple i delicadament inestable. És per això que CB, aplicant la política d'unió de forces en què havia basat la campanya, donà suport a aquell grup fent possible que la política local d'Artà hagi pogut transcórrer per aigües tranquil·les i no amb les turbulències que es preparaven per part d'altres grups que restaren a l'oposició.

El pacte de govern ha funcionat, fins ara, amb un gran respecte mutu entre les dues forces CB i Independents d'Artà i ha permès que no s'hagin produït situacions que el poguessin fer perillar; potser perquè hi ha una gran confluència d'idees (que ja es destriava dins els respectius programes) o bé perquè no han sorgit temes en què ambdós partits poguessin radicalitzar les seves postures.

Aquest pacte i el seu bon funcionament han estat el que han fet possible que l'Ajuntament pogués avançar sense sobresalts i dur envant la major part dels projectes anticipats en els programes electorals, tot i que alguns d'ells, com el teatre, s'han allunyat amb motiu de la dura crisi econòmica d'empreses i administracions públiques.

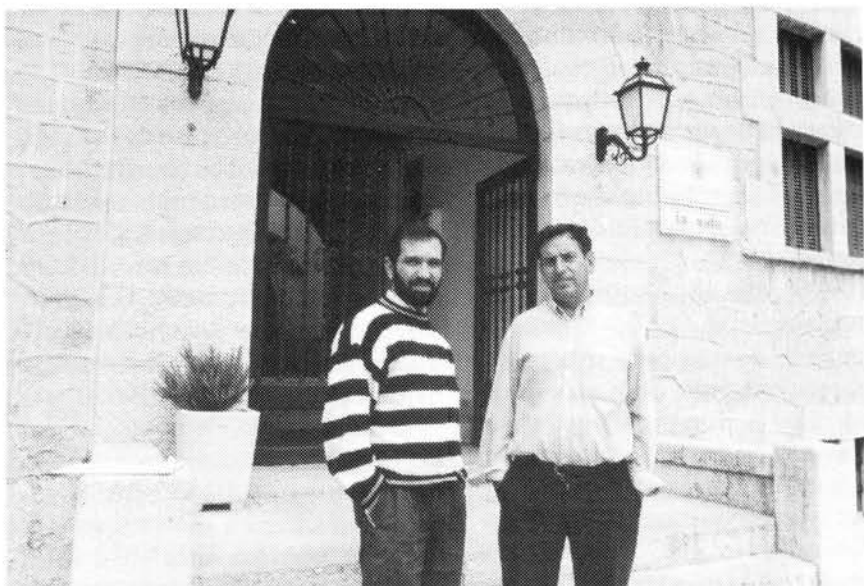
2.- Tenint en compte que

hem militat des de sempre dins el centre progressista i moderat, tot i que això ens hagi fet canviar repetides vegades de sigles (que no d'idees), aquesta ha estat la filosofia que hem volgut que tengués un major protagonisme dins La Sala.

El nostre grup ha procurat

que s'han plantejat a nivell autonòmic.

Com a grup polític local podríem reforçar encara més la unió de l'equip de Govern si poguéssim veure complida la gran il·lusió de detentar el nostre grup la Delegació de la Colònia, frustrada en el seu moment, però

imbuir al govern municipal la nostra manera de fer les coses així com aportar la nostra experiència dissenyant les àrees de govern en què acceptàrem responsabilitats, tot això mantenint sempre una actitud de diàleg constructiu i de comprensió, ja que la situació econòmica no ens permet exigir, del pacte, ni del pressupost municipal, tot el que voldríem per millorar Artà.

3.- Distingirem les modificacions a nivell de grup local i les

que ara s'hauria de replantejar donada la dimissió de l'antic delegat i no haver-se designat un substitut.

Com hem dit sempre, creim que aquest és el desig del poble de la Colònia manifestat a les eleccions i seria la justa legalització d'una realitat quotidiana d'atenció als coloniers, i de lluita per aconseguir fer de la Colònia un lloc on viure millor.

Pel que fa referència al nostre grup regional, CONVER-

GENCIA BALEAR, s'enfronta ara a un nou projecte polític fruit de la unió amb UIM i UM per formar la nova Unió Mallorquina que surt i pren força de les constatació de total abandonament que sofreixen els interessos de les Illes Balears per parts dels grans partits que han ostentat fins ara el poder tant a les Illes com a Madrid: PP i PSOE.

La necessitat de fer-los front, d'exigir per a les Illes el que és nostre, de lluitar per la defensa dels nostres interessos, d'acabar amb l'ostentosa falta de representativitat dels dos partits esmentats i formar d'una vegada per sempre un partit que sintonitzi i representi i es reforci la majoria de la gent d'aquesta Comunitat Autònoma, aquests són els objectius que pretén la nova UM.

Com dèiem, les idees són les mateixes, però amb la unió dels tres grups polítics es pretén dotar-les de més força i possibilitar que arribin a un major nombre de gent que estimi allò que és nostre (que hauríem de ser tots) i ens doni la seva confiança amb el seu vot que és el que realment compta per poder situar un diputat nacionalista de les Illes a Madrid.

PSIB - PSOE - ARTA

La Fuerza del Futuro

1.- S'ha anat acabant el pla dels projectes de la legislatura dels anys passats o estan a punt de cloure, tal és el cas del clavegueram de la Colònia de Sant Pere.

El balanç, però, no el podem valorar com a exemplar. En dos anys l'equip de govern no ha duit a terme cap canvi estructural de gran importància dins el desenvolupament municipal. Ja sigui per desídia política o per falta de connexió amb les institucions manades pels partits d'implantació a nivell estatal.

S'ha agafat la política del dia a dia per desenvolupar i aplicar la seva manera de fer les coses i que, per altra part, convé als seus adeptes, no volent repartir la governabilitat amb ningú. Tal volta, són aglutinadors per naturalesa.

2.- El grup PSOE-ARTA sempre hem tengut molt clar la nostra filosofia, arrels, cultura política, etc. per tant, hem recolzat totes les propostes encaminades a millorar la feina

feta els dotze anys en què assumirem responsabilitats de govern. Com també donam i seguirem donant suport a aquelles que vagin encaminades a millorar el benestar de tots.

Els socialistes som molt respectuosos i no hem cercat mai desestabilitzar cap institució per la senzilla raó de no tenir el poder, ni tampoc cercar medalles per les moltes gestions que hem duit a terme per anar fent un poble amb més qualitat de vida.

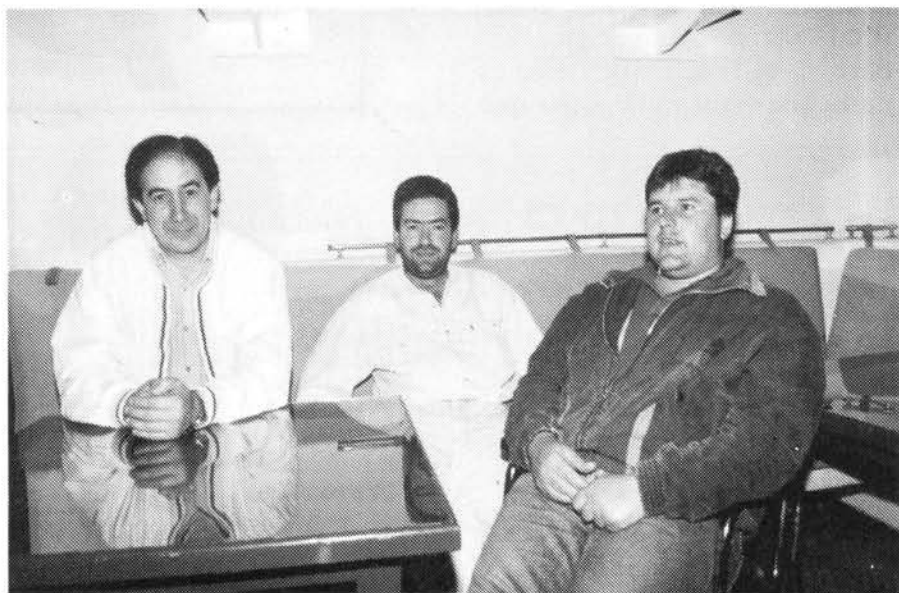
Sempre que hi ha un tema que no ha estat resolt dins les formes establertes, ho hem denunciat de la manera més correcta, donant alternatives viables i constructives, sense cercar el lluïment del nostre grup.

Un punt molt clarificador de la nostra manera de fer

política és, per exemple, que quan un barri del poble té problemes d'aigua en els mesos d'estiu, el problema també és nostre. Malgrat no estiguem dins l'equip de govern, cercam solucions i les feim arribar, per la senzilla raó que no torni a succeir. Així és la nostra manera de fer política, sense sectarismes de cap mena.

3.- Per la nostra part, creim que no es fa necessari modificar la nostra línia. Ens sentim satisfets. És gratificant aconseguir per al teu municipi coses que desitges. També és cert que estam oberts a tothom perquè l'Ajuntament vagi gestionant al ritme adequat sense traumes de matemàtiques.

En tot cas, voldríem que els altres grups fossin més sincers políticament i, en casos molt concrets, no tan sectaris.

PARTIT POPULAR

Aquests dos anys han estat de poca activitat, la falta de liquidesa de l'Ajuntament ha fet que no es poguessin realitzar inversions i l'únic que s'ha fet ha estat seguir l'Abastament i Sanejament d'Aigües a la Colònia de Sant Pere, obres ja pressupostades en anys anteriors.

Ni tan sols l'augment i avançament en el cobrament dels impostos municipals ha fet possible que obres molt importants s'hagin pogut dur a terme ni que es vegin possibilitats de fer-les en els propers anys. Artà necessita un Teatre. Tenim l'enllumenat públic, principalment l'Avenguda Costa i Llobera, de tristes conseqüències principalment per manca de llum, etc.

Totes aquestes obres hauran d'esperar que arribin subvencions ja que els ingressos municipals per tots els conceptes són gairebé insuficients per al manteniment i personal.

També es nota una deixadesa en obres petites, com és la reparació de carrers, camins i places. Alguns són intransitables amb el consegüent perjudici per als veïns.

Quant a la Colònia de Sant Pere creim que ja és una vergonya. A qualsevol municipi que es dedica al turisme, i La Colònia ho és, la data límit per finalitzar o interrompre les obres és el 1r de maig, i aquí es parla que si tot va bé, cosa que

**Partit
Popular**

CARPINSA

**Carpinsa en Aluminio
y Saneamiento**

A. Cursach y E. Matallana

tel. 83 54 78

c/ Fray Junípero Serra, 7

07670 - Artà

- * **Technal**
- * Puertas Aluminio
- * Persianas Mallorquinas
- * Cerramientos Galerías
- * Toldos Policarbonato
- * Cristalerías y Murales
- * Calefacción
- * Energía Solar
- * Gas Butano y Propano

no creim, finalitzaran les obres a finals de juny, i això crea un greu perjudici per a tots els locals i indústries colonieres, pensem que la majoria només treballen a l'estiu.

Nosaltres hem intentat ajudar, presentant propostes, etc. però el grup de govern municipal només ha admès la nostra ajuda per demanar subvencions i col.laboració a les institucions

governades pel Partit Popular (Conselleries, Consell Insular, etc.). Al PSOE més o menys els ha passat el mateix.

El Partit Popular ho ha fet amb gust ja que aquestes ajudes beneficien el nostre poble i s'ha de recordar que ni Independents, ni CB tenen representació en cap estament, ni a Ciutat, ni a Madrid, ni a Brussel·les i, ens agradi o no, d'allà vénen les

ajudes i els diners.

Nosaltres seguirem col.laborant a tots els nivells en tot allò que aportí beneficis al nostre poble, i ens agradaria que l'Equip de Govern (Independents, CB) deixàs a un costat partidismes i rancors i pensàs que en temps tan difícils la nostra col.laboració seria molt important i tenir-la és al seu abast.

INDEPENDENTS D'ARTA

1.- Aquests dos anys els classificaríem com altament productius. El programa que proposàvem per la present legislatura s'ha anat traduint en realitzacions, i malgrat la crisi estam tirant endavant les propostes crucials.

En urbanisme: s'han aprovat definitivament les NNSS, realitzat la unitat d'actuació de Sos Monjos, aprovat provisionalment el pla parcial del Polígon Industrial, aconseguit la propietat de les cases i el quarter de Betlem amb una finca de 100 quarterades que ha estat declarada d'utilitat pública, s'ha iniciat la redacció d'un pla especial de protecció de les muntanyes, posat en marxa un nou sistema de vigilància de la disciplina urbanística i informatitzat el seguiment d'expedients.

En Economia i administració s'ha implantat totalment el nou sistema comptable i el pressupost per programes i s'ha

aconseguit anar al dia en la comptabilització. S'han duit a terme la modernització dels sistemes informàtics de padrons fiscals i recaptació, la unificació del cobrament en un sol període i la lectura bimensual de comptadors.

S'han fet gestions a tots els nivells per entrar als programes d'ajudes de la CEE i s'ha aconseguit que el Consell de Govern ens hagi inclòs en la seva proposta d'ampliació de la zona 5B.

En Sanitat: el PAC d'Artà

VIALSA

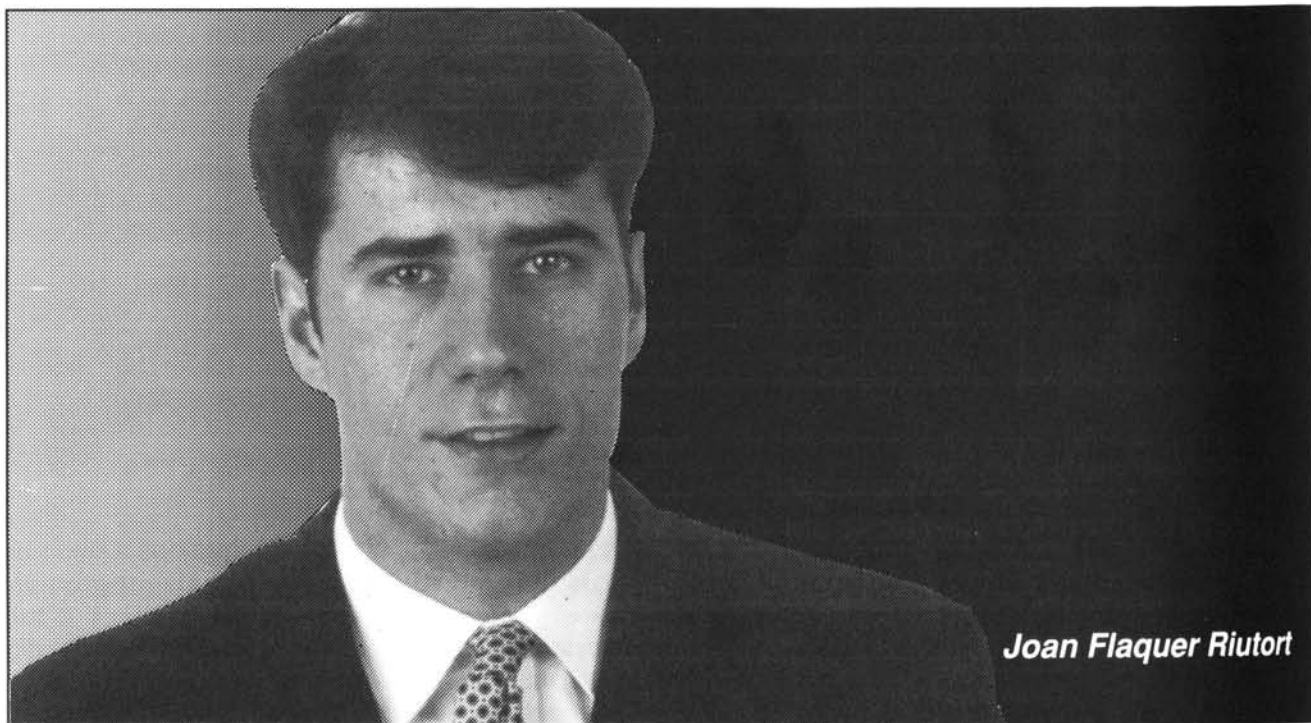
J. Bernad, J. Zafra i J. Genovard

**Ctera. Santa Margalida, 57 -Tel. 83 66 35
ARTÀ (Mallorca)**

Un programa de Govern per a tots.

Aquest és el moment de triar
un futur millor per a tots.
Ara no podem quedar enrera.
Necessitam les solucions
del PP per crear feina.
Per frenar els impostos.
Per millorar la protecció social,

la sanitat i l'educació.
Per defensar les pensions dels
nostres majors.
Ara el PP ens ofereix un contracte
de mútua confiança, un Govern
per a tots. Depèn del teu vot.

Joan Flaquer Riutort

ARA

Govern per a tots

ja està declarat com a Centre de Salut, s'ha redactat el projecte per ampliar les instal·lacions sanitàries al primer i segon pisos de l'hospital i l'INSALUD ja té aprovada la plantilla de personal.

En Infraestructura: la xarxa d'aigües de la Colònia està quasi acabada i entrarà en servei aquest estiu, la depuradora de la Colònia està adjudicada, s'ha posat en marxa un nou pou a s'hort des Bril, i adquirit una piconadora per dur a terme les campanyes de pavimentació.

Al l'Àrea sociocultural s'han duit a terme: la reestructuració de la Casa de Cultura, la reorganització de l'escola de música, redacció del projecte del teatre municipal, ampliació de l'institut, creació del Punt d'Informació Juvenil, rehabilitació de Ses Escoles com a Centre d'Educació d'Adults, construcció i posada en funcionament del pavelló Polisportiu i la Piscina municipal, Organització i coordinació d'escoles esportives.

Apart de seguir tots els pro-

grames que ja veníem desenvolupant.

2.- Pensam que el paper del nostre grup s'ha centrat en aconseguir un govern responsable i una gestió eficaç. El nostre esforç s'ha dirigit a programar molt bé totes les actuacions dins cada àrea, millorar l'organització i crear un vertader equip de feina ben coordinat entre tots els regidors que formen part de l'equip de govern de manera que cada un tenguí autonomia per poder tirar endavant els projectes dels que és responsable però totalment integrats dins un projecte comú.

Els regidors de CB s'han integrat completament a l'equip de govern, han duit a terme les tasques dins les seves delegacions i han col·laborat en tot moment en la consecució d'un govern estable i eficaç sense defugir les seves responsabilitats, ens sentim satisfets del pacte.

El PSOE pareix que es sent incommode com a oposició, ja que en el fons comparteix les línies mestres de la política de

l'equip de govern. En qüestions importants han estat responsables, a les comissions informatives fan poques aportacions per enriquir les propostes i mostren més afany de protagonisme que d'eficàcia a l'hora de fer propostes. En les qüestions en què el partit els dóna directrius són absolutament dogmàtics.

El Partit Popular sempre ha amagat les seves intencions, a les comissions informatives, a més de no proposar mai alternatives, tant sols no donen la seva opinió, i a l'hora de les votacions han defugit responsabilitats mitjançant l'abstenció. Han fomentat el joc brut i la desqualificació personal.

3.- Pensam que el funcionament del nostre grup i la relació amb CB són bons i s'ha de seguir en la mateixa línia. Quant als partits de l'oposició, voldríem que participassin d'una manera més constructiva i que fessin aportacions significatives i clarament formulades a les comissions informatives.

Comercial

ARTA

EN ARTA:
Carrer de Clutat, 26 - Tel. 56 21 48

EN MANACOR:
Poligono Industrial
C/ Menestrals, 11 - Tel. 55 58 11

SERVICIO TECNICO Y
RECAMBIOS ORIGINALES
TEL. 55 58 11

ARTA - (Mallorca)

Massey-Ferguson. Tractores

CONDOR	Motocultores y Motobombas
BATLLE	Empacadoras • Rotoempacadoras y Sistemas de riego
ZAZURCA	Equipos preparación Tierra y Siembra
AGUDO	Cubas de vacío
MONDIAL Y OPEM	Motosierras
CAVARRA	Pulverizadores
GASPARDO	Barras de Corte
JUSCAFRESA	Remolques
BLANC	Peladoras de Almendras
BRUN	Abonadoras

MASSEY-FERGUSON

condor

BATLLE

FORN DE CAN BECA

Cada dia, bon pa

**Cada dimecres, panades
Cada divendres, robiols**

Despatx central:

Rafel Blanes, 51 - Artà - Tel. 83 61 72

L'esport com a complement de la persona

Club Esportiu Sant Salvador, l'explosió del bàsquet

Jaume Morey.- El 16 d'octubre de 1981 jugaren el seu primer partit federat, contra el Verge de Lluc i el guanyaren per 32-28. Aleshores només hi havia la pista rònega, sense vestidors ni parets i el vent desbaratava la pilota. Eren un grup d'amics que poc a poc aglutinaren altres aficionats, i feren un equip de cadets, i un de femení. Qualque any jugaren fora de competició. D'uns anys ençà s'ho han plantejat més seriosament i la inauguració del polisportiu els va esperonar a ampliar equips, perquè els de sèniors tenguessin renovació i perquè els jugadors n'aprenguessin de petits.

Joan Ramon Tous, Rafel Carrió, Enric Torres i J. Miquel Hernández ens ho expliquen, solidàriament, ara un ara l'altre, de manera que és difícil atribuir a cada un allò que escoltam...

Club Esportiu Sant Salvador.- L'amistat feta, a la mili, d'en Miquel Hernández amb Angel Serra, un monitor gironí, va ser decisiva per formar el Club. Les seves orientacions i consells, amb les de Luís Mayoral, aleshores director de l'Institut i que tenia una mica d'experiència, ens permeteren començar. Un pic anàrem al Patronat i perdérem per 103-37 i el públic cantava "No saben! No saben!", i era una vergonya. A altres llocs, quan veien com érem d'innocents, el públic es posava al nostre costat i ens animava per veure si arribàvem a tirar a cistella. Lluitàvem perquè no ens en fessin més de cent!

Bellpuig.- El canvi-canvi, però, ha estat en aquests darrers anys, no?

CESS.- Els equips de sèniors aribaren a un cert nivell i treien bon resultats i per això ens decidírem a posar en marxa equips base perquè els equips de sèniors tenguessin continuïtat i els al.lots anassin aprenent els

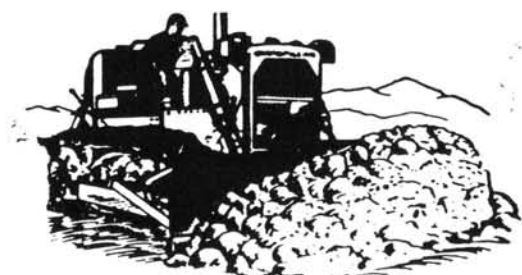
fonaments. L'experiència ens demostrava que s'havien de formar de petits perquè a la pista és molt difícil. Decidírem començar a nivell de cadets i amb l'escola, per anar creixent fins a disposar de tots els nivells, en masculí i femení. Per a les nines ha estat una èxit extraordinari, segurament perquè elles no tenien cap més possibilitat de fer esport d'equip. Dels 51 alumnes que tenim a l'escola, més de 40 són nines i per a l'equip de juvenils de la temporada que ve ja tenim 18 jugadores.

B.- Als nins els costa més?

CESS.- Tenen altres sortides, com per exemple el futbol. Així i tot, en l'equip de cadets, que només poden sortir dotze jugadors, en teníem catorze i això ens permetia fer rotacions.

B.- Funciona l'escola?

CESS.- Sí, molt bé. Ve a ser l'aportació que l'Ajuntament ens demanà per poder usar les instal.lacions. Pagam fent-nos càrrec de la promoció de

COEXA, S.A.

DELEGACION EN CALA RATJADA:
Vía Mallorca, s/n - Tel: 56 37 48

CONSTRUCCIONES

DESMONTES

ASFALTOS

AGLOMERADO

EXCAVACIONES

PLANTA DE AGLOMERADO

CANTERA DE ARIDOS PROPIA

ALQUILER MAQUINAS

BOMBA HORMIGONAR PROPIA

HORMIGON PREPARADO

CONTROL CALIDAD

LABORATORIO

Hormigones

FARRUTX, S.A.

C.I.F. A - 07 254188

PLANTA: Ctera. Artà-Alcúdia, Km. 4
Telèfon: 83 56 88 Fax: 56 52 67

l'esport, que ens ve molt bé, a més.

B.- Diuen que us ho plantejau d'una manera particular...

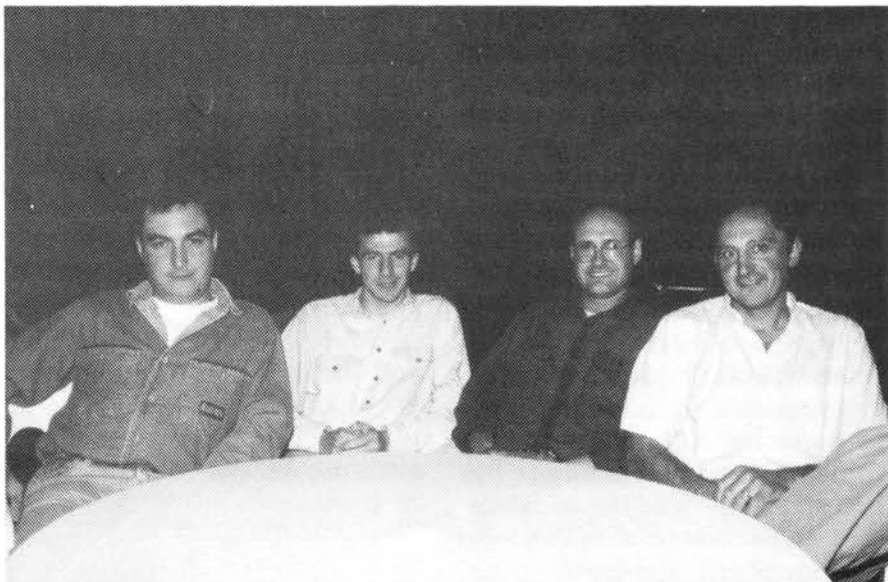
CESS.- Des de la temporada passada. Tenim clar que més que una pràctica esportiva ha de ser un lloc on també s'ha d'ajudar l'al.lot o l'al.lota a fer-se com a persona. L'exemple de Salt, un municipi al costat de Girona, ens ho ha demostrat. D'ells sabem que, per exemple, la disciplina s'ha d'acceptar en l'equip com a fora de l'equip.

B.- Com va ser aquesta idea d'intercanvi?

CESS.- N'Angel Serra solia venir a casa [és M. Hernández qui parla] a passar uns dies per a Nadal i quan va saber que havíem organitzat els equips de cadets va suggerir la possibilitat de fer l'intercanvi. Tots d'una ja ens va semblar molt bé i als pares dels al.lots també i va ser un èxit. La segona fase, a Girona, ho va acabar d'adobar. Els pares han tengut un paper fonamental: estan integrats en el club i ajuden en tot, llevat dels aspectes tècnics. El nivell tècnic de l'equip amfitrió és molt alt perquè són uns equips d'una escola, són molts i hi ha molta d'afició, i no passen de cadets. Tenen un conveni amb el Valvi-Girona que els absorbeix en les categories superiors. Els al.lotets saben que tenen una projecció.

B.- I, com ells, no pensau exclusivament en el bàsquet...

CESS.- No. És un ambient. Els al.lots tenen un motiu per a una vida sana i aprenen a formar part d'un col·lectiu en què tots

D'esquerra a dreta, Joan Ramon Tous, Rafel Carrió, Enric Torres i J. Miquel Hernández.

són importants, s'ajuden, es complementen... La competitivitat no és el centre. Tenim al.lots de vuit a catorze anys, i no volem que pensin només en la victòria del dissabte que ve, sinó en l'aprenentatge del bàsquet, a fer-se com a persona, a comportar-se com un company amb la resta. Els cadets masculí han quedat molt bé per ser el primer any. Començaren sent 14 i tots han acabat, perquè s'han trobat a gust en el grup.

També el cadet femení, que tot i no guanyar cap partit en la fase inicial, mai no perderen la il·lusió. A la fase final ja n'han guanyat quatre de sis, perquè saberen mantenir les ganes. N'hem seleccionada una d'elles per anar a Girona i totes hi han estat d'acord i contentíssimes. És un ambient molt net. I això és molt més important que guanyar

el dissabte.

B.- Imagín que també el nivell haurà crescut...

CESS.- Al principi era molt fluix. Després de Nadal, amb el contacte amb els gironins, varen fer una progressió molt forta. Quan els tornarem la visita per Pasqua no se'n podien avenir. L'intercanvi ha estat una gran sort, perquè ens duen molts d'anys d'avantatge... els seus programes són per treure's el capell.

B.- Heu parlat de seleccionats...

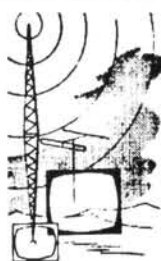
CESS.- Es tracta d'un campus d'onze dies, a finals de juliol, de gran nivell. L'organitzen la Generalitat i La Caixa. Demanarem autorització al·legant que aquí també hi ha La Caixa i ens donaren cinc impresos, per veure si trauríem dues places. I ens les han concedides totes cinc,

Excavaciones SEBASTIAN SASTRE

EXCAVADORA MINI

C/. Son Servera, 29
Tel. 83 65 59

07570 ARTÀ
(Mallorca)

Electrodomésticos
Reparaciones eléctricas - Antenas

Proyectos

Mateo Morey

83 51 35

Calle Gran Vía, 25

ARTÀ (Mallorca)

quatre masculines i una femenina. És una oportunitat única. De Salt, el nostre equip de contacte, no hi han cabut tots els que volien.

B.- I com féreu la selecció?

CESS.- Miràrem un conjunt de factors. Un cert nivell de partida ha d'estar assegurat, perquè no comencen de zero. Nosaltres també valoràrem la feina feta en l'equip, no només els resultats individuals, sinó la capacitat i la voluntat de feina. Els no seleccionats ho han aconseguit molt bé ja que saben que indirectament també en trauran profit. Esperam poder repetir l'experiència l'any que ve.

B.- I els pares?

CESS.- La col·laboració ha estat total, tant en aspectes del club com en l'intercanvi amb Salt. Intentam que s'interessin pel fill o filla com a persona que fa esport, i que a més es va fent com a persona. Un jugador no és només un cos sobre una pista, sinó una persona que també viu fora de la pista i els valors han de ser els mateixos. L'aspecte humà és més important que uns resultats brillants per a l'equip. A més, si el grup està cohesionat el nivell puja bastant i els resultats vénen. Creim que els pares capten que aquesta filosofia és correcta i n'estan contents i col·laboren.

B.- Heu fomentat uns premis...

CESS.- Els mateixos juga-

dors i jugadores fan l'elecció basant-se en els valors humans i esportius dels propis companys. Ells decideixen els premis. Dia 28 farem un sopar de final de temporada i es lliuraran els premis...

B.- I la financiació? Com sosteniu el club?

CESS.- Ens ajuda l'Ajuntament. I els nostres espònsors,

SANIMETAL, EL DORADO i ES FORN DE SA PLAÇA, a més de la campanya de socis. L'any que ve, perquè els al·lots han respost i les instal·lacions ho permeten, passarem a tenir sis o set equips i necessitarem més suport, més col·laboració. Agraïm tota la que hem rebuda i esperam que continuïn fent-nos costat.

D'esquerra a dreta: Antoni Nicolau, Antoni Gayà, Caterina Tous, Benet Nicolau i Bernat Miralles: aniran a un campus a finals de juliol.

—— ESTRUCTURAS ——

Pídanos presupuestos sin compromiso
C/ Rafel Blanes, 98 tel. 83 66 64
07570 - Artà

**ES LLOGA
UN LOCAL**

al carrer de Santa Catalina, 10
07570- Artà

Informes: tel. 83 65 48

Contestador automàtic

“... S'hauria de tenir més esment i vigilància als carrers de direcció única, perquè molts al.lots que circulen en bicicleta van moltes vegades en direcció contrària fent que el perill d'accidents sigui molt propici, sobretot a les entrades al carrer i a les cantonades. També als qui circulen amb massa velocitat damunt ciclomotors sense casc per dintre el poble, posant en perill els

vianants i també els mateixos conductors. La queixa també és aplicable als qui amb els cotxes fan giscar les rodes a l'asfalt fent arrancades de brusquer i circulen a velocitats no permeses...”

Fa poques setmanes que un veí del barri de Na Coixa ens feia present la queixa del mal estat dels carrers. Aquests dies ha estat un vianant en cotxe pel carrer de Pedro Amorós (el de l'Institut) que ens comunicava que circulant-hi va caure dins

un clot i la factura de l'adob del cotxe gairebé ha arribat a les 16.000 pts. Diu que n'hi ha tants que és pràcticament impossible esquivar-los tots i que després de les darrers plogudes són més grossos i ferests.

Sabem que l'Ajuntament té previst arreglar els carrers, però mentrestants els qui toquen les conseqüències són els pobres usuaris. I això que pagam molts d'imposts per endavant.

PLUVIOMETRES DEL TERME D'ARTA AVANÇ FINS AL 19 de maig de 1993

DATA	SA CORBAIA	URBANA	ES PONT	SAN MAGNET	ETS OLORS	ERMITA BETLEN	COLONIA ST. PERE
Dissabte, 1	12'8	11'8	12'9	11'8	14'1	11'2	13'2
Dimecres, 12	32'0	24'2	28'8	31'6	75'1	8'2	3'5
Dijous, 13	14'8	18'3	13'0	16'2	15'3	25'8	20'4
Divendres, 14	0'8	0'8	1'5	11'5	45'5	18'7	7'1
Dissabte, 15	8'2	3'9	1'0	1'5	0'0	0'0	0'0
Dimecres, 19	?	5'9	4'5	?	?	?	?
TOTALS :							
FINS DIA 15	68'6	59'0	57'3	72'6	150'0	63'9	44'2
COMPARACIO AMB EL MATEIX PERIODE DE L'ANY ANTERIOR (Fins al 15.05.92)							
FINS DIA 15	56'3	59'3	51'0	43'7	60'3	70'0	79'0

COMPTABILITAT

INFORMÀTICA

OPEN ACCESS III

FACTURACIÓ

AUTOCAD 11

DBASE IV

NÒMINES

LOTUS 1-2-3

LLENGUATGE "C"

MECANOGRAFIA

WORDPERFECT

WINDOWS ver 3.1

ENSENYAMENT ASISTIT PER ORDINADOR

Vols
Aprendre?

Plenari de l'onze de maig

Fora bregues

Julen Adrián. - Feia temps que no s'aprovaven per unanimitat tots els punts d'un ordre del dia (4 punts) i, a més a més, sense que l'oposició no presentàs cap prec ni pregunta. Així que la cosa va anar aviat i, tot i que no faltaren matisos, es pot dir que la concòrdia va ser la tònica dominant.

Faltaven els regidors Amorós (PP), Piris (Independents), i Riera (PSOE). S'aprovaren les actes de tres sessions anteriors i el batle començà amb el punt clau del plenari: l'aprovació d'una moció per la qual es demana als governs central i balear el màxim de suport a la inclusió d'Artà en el programa 5B de la Comunitat Europea. És a dir, perquè arribin al municipi les mateixes subvencions de què ara gaudeixen els municipis de la Serra de Tramuntana. Enguany s'ha de revisar el programa, i Artà i Campos, dos municipis costaners però sense desenvolupament turístic i amb una agricultura en recessió, i en el nostre cas amb forts problemes de desertització deguts als incendis forestals, demanen també ser inclosos en les ajudes de la Comunitat Europea.

Programa 5B

Miquel Pastor comença comunicant al ple que com a batle ha tengut diverses entrevistes amb els consellers d'Hisenda i Agricultura, el Director General, senyor Garrido, el senador del PSOE Antoni Garcies i el Director General d'Estructures Agràries, Santiago Alonso. Devant ells ha defensat les raons per incloure Artà al programa 5B encara que no sigui un municipi de l'interior, i que en principi les gestions davant el

govern balear semblen ben encaminades. Explica que la tramitació de l'ampliació del 5B necessita en primer terme el suport del govern autònom, a continuació el del central, que després ho ha de defensar i guanyar a Brussel·les. Per a tota aquesta llarga tramitació el batle entén que és necessari pressionar per tots els camins, no tan sols amb la moció sinó amb el suport que dels seus partits puguin treure els regidors del PP i PSOE. També expressa el seu desig que el tema no es polititzi per mor de la campanya electoral, "quant més puguem estirar, millor", diu.

Pep Silva es mostra disposat a col·laborar per a continuació mostrar reticències. Criticà que l'equip de govern no l'informi "primer" de les gestions, abans de fer-les. "Si tu fas unes gestions davant qui sigui, els primers assabentats hem de ser nosaltres". Pastor li respon que les actuacions que fa el batle són a títol institucional "si jo he de veure un conseller, no ho he de dir primer al grup municipal d'aquest conseller. No ens hem de perdre en partidismes. Els partits, si hi estan d'acord, han de recolzar l'acció institucional del l'Ajuntament (...) a part hi ha els partits i aquí és on han de treballar els grups municipals i cercar suports, són dues vies que no s'han de confondre. Tota l'ajuda que vengui serà ben necessària i ara és el moment de fer-la. Si qualcú creu que s'ha de fer d'una altra manera que ho digui".

Silva hi torna, accepta que les gestions institucionals es facin quan toca però mantén que els falta informació i que tots els grups

l'han de tenir "hem rebut una telefonada d'en Santiago Alonso, que havia parlat amb tu, i nosaltres no li hem pogut dir res més que avui teniem plenari per tractar del 5B". Pastor respon que ja havia informat a la comissió informativa, i que està d'acord que tota la informació ha d'estar a l'abast de tots els grups.

Intervé Joan Sureda. Assegura que el govern balear aprovarà l'ampliació del programa 5B a Artà segons conversa tenguda amb Gaspar Oliver, president del PP, i Cañellas, president del govern. Acaba demanant que no comptin amb ells només per aprovar la moció sinó per a tota la feina que han de fer els propers mesos. Antoni Llaneres acaba demanant als partits de l'oposició que si tenen qualche iniciativa la proposin. Al final, unanimitat i bones intencions.

Normativa del mercat municipal

La resta fou més breu: s'aprova la normativa del mercat municipal que es limita a recollir la que ja està en vigor però dispersa i en part sense escriure.

Pla d'Equipaments esportius 93

Dues obres es demanaren: zona esportiva de la Colònia i la reforma i ampliació dels banys i vestuaris de Ses Pesqueres, aquesta darrera més modesta i potser més fàcil d'aconseguir en temps de restriccions pressupostàries generalitzades.

I aquí es va acabar. Havia passat un àngel.

BAR- RESTAURANTE CAN BALAGUER

tel. 83 50 03
c/ Ciutat, 19
07570 - Artà

* Menú del dia

* Tapes Variades

* Cuina Mallorquina

Biblioteca.-Activitats.

Un moment de l'actuació de «Na Catalina Conta-contes».

- «Catalina Conta-contes»:

El passat dimecres dia 12 tengué lloc al segon pis de Na Batlessa una sessió de contes narrats per na «Catalina conta-contes». Malgrat que el temps no convidava gaire a sortir, foren molts els al.lots que assistiren a aquest acte i, de fet, la sala quedà plena de gom en gom. Prèviament, s'havia convidat a tots els pares dels nins de preescolar a acompanyar els seus fills a aquesta sessió i podem estar molt contents de la resposta dels pares. Al cap i a la fi, els nins pogueren gaudir d'un dia diferent tot apropant-se al món dels contes.

- «Exposició Josep M. Llompart, un home que ha fet país»:

Com ja varem anunciar, està previst el muntatge a Na Batlessa de l'exposició «Josep M. Llompart, un home que ha fet país», la qual ha estat promoguda per l'Obra Cultural Balear i ja ha visitat diferents pobles de Mallorca.

Si no hi ha res de nou, aquesta exposició es podrà visitar a partir del dia 25 de maig i fins el dia 6 de juny. L'horari de visites per al públic en general serà el següent: cada dia de 19 a 21 hores. A part, es convidaran els centres d'ensenyament, espe-

cialment els nivells superiors, a visitar aquesta exposició.

Per descriure breument el contingut d'aquesta exposició podem dir que recull tots els aspectes de la vida de Josep M. Llompart: els anys d'estudiant, la seva vida familiar, la seva activitat cívica i literària, el seu treball i magisteri, reflectits en fotografies, manuscrits, objectes i publicacions.

Hem d'esmentar que, entorn a aquesta exposició, el proper dijous dia 27 es duran a terme dues activitats. En primer lloc, a les 19 h. es farà una lectura de poemes de J.M. Llompart a càrrec d'en Josep Ramon Cerdà. Després, a les 20 h. tindrà lloc una reunió sota el títol «Converses amb l'Obra Cultural», en la qual el President d'aquesta entitat explicarà què és i quines finalitats persegueix l'Obra Cultural Balear.

Punt d'Informació Juvenil

«Guia de vacances joves 93».

La Direcció General de Joventut del Govern Balear ha editat una guia de vacances adreçada especialment a tots els joves de les Illes Balears.

Aquesta Guia vol esser un instrument perquè els joves coneixin millor totes les possibilitats que tenen per gaudir de l'estiu: viatjar, anar de campament, camps de treball, estudiar, treballar, ...

L'objectiu principal de la

Guia és ajudar els joves a planificar el seu propi estiu. Hi ha moltes institucions i entitats que posen a l'abast de la joventut activitats i recursos per desenvolupar les seves pròpies iniciatives. Aprofitant aquestes possibilitats es pot aconseguir omplir un estiu de forma activa i creativa.

A part de les informacions i consells recollits a la Guia, té un especial interès l'apartat d'adreces útils el qual ens facilita el

posar-nos en contacte amb una gran quantitat d'institucions, associacions, albergs, etc.

D'aquesta Guia se n'ha fet una àmplia difusió: s'ha repartit amb el diari «El Dia del Mundo», s'ha duit a centres d'ensenyament, serveis d'informació juvenil, etc. Per la nostra part, al P.I.J. de Na Batlessa disposam d'una cinquantena d'exemplars, per tant, i fins que s'acabin, podeu venir a recollir-ne un gratuïtament.

Incineració de residus sòlids a Mallorca:

La solució més impactant en tots els aspectes

L'any 1991 el Govern aprovà un Pla Director de Residus Sòlids elaborat per la Conselleria d'Indústria del Govern Balear, en el qual es preveu la incineració de la totalitat dels fems produïts a Mallorca. El Pla contempla la creació d'unes estacions de transferència repartides per l'Illa a fi de compactar els residus abans de transportar-los a la futura planta incineradora. Les cendres generades per la combustió seran dipositades a un abocador situat a Son Nuviet, al municipi de Petra.

A pesar que els polítics de la Conselleria d'Indústria i del Consell Insular de Mallorca intenten vendre'ns el Pla argumentant la seva oportunitat i inocuïtat, no podem deixar de fer una breu ullada a algunes coses que passen a la resta del món.

- Des de 1985, als EEUU s'han abandonat més de 100 projectes d'incineradores.

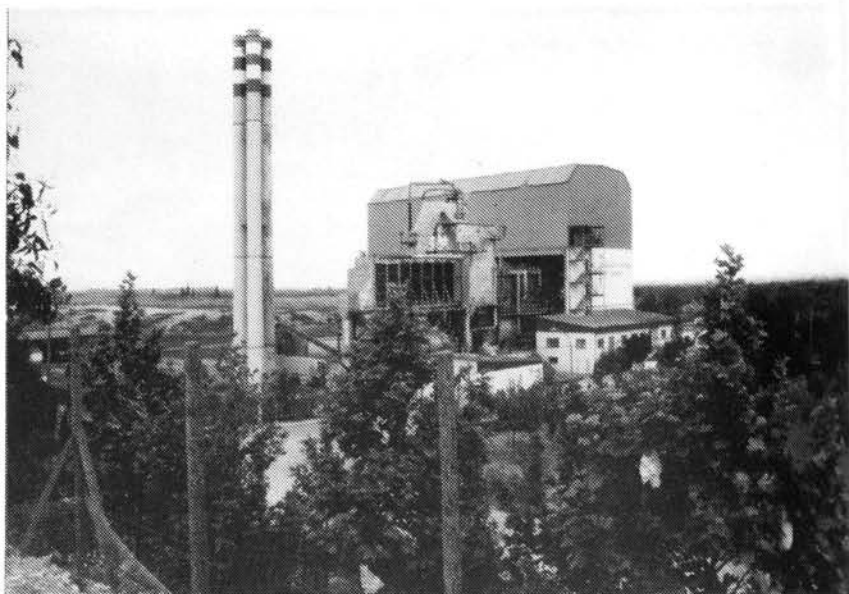
- A Alemanya hi ha més de 600 grups d'iniciatives ciutadanes que s'han oposat i han aconseguit que els darrers 5 anys només s'hagin posat en marxa 2 plantes incineradores.

- La incineració de fems ha estat ja prohibida a molts de llocs del món, com a distints estats dels EEUU, Canadà (Ontario), Austràlia, Alemanya (Niedersachsen),...

Vistes així les coses, quelcom no massa bo han de tenir aquestes instal·lacions de processament dels fems. ¿Per què són tan rebutjades als països més desenvolupats, on ja fa anys que existeixen plantes d'aquest tipus i ja han experimentat els seus inconvenients? En línies generals ho podriem resumir en tres punts:

- Impacte sobre la salut pública

La incineració dels residus és la principal font de generació de les substàncies més tòxiques que es coneixen: les dioxines. Són composts químics que no es troben inicialment a la naturalesa, i són persistents i acumulatius en tots els organismes vius, fins i tot a les persones. Segons l'Agència del Medi Ambient dels EEUU, les dioxines poden provocar càncer a les persones, disminuir les defenses de l'organisme i produir alteracions en la reproducció.

La incineradora de Son Reus

Les incineradores emeten també altres substàncies perjudicials per a la salut, com els metalls pesats (mercuri, cadmi, plom) gasos àcids i partícules que penetren fàcilment a l'organisme.

- Impacte sobre el medi ambient

Les esmentades emissions de gasos afecten sens dubte altres organismes, provocant-los importants alteracions. De fet, el govern holandès s'ha vist obligat a prohibir la venda de llet de les vaques que pasturen prop d'una d'aquestes incineradores, per estar contaminada per dioxines.

A més a més, les aigües residuals procedents del rentat dels gasos emesos i les cendres resultants són així mateix importants fonts de contaminació.

- Tuddissa de recursos

La incineradora de Son Reus impossibilitarà definitivament el reciclatge de les aproximadament 370 mil tones de matèries aprofitables (67% del total) que es tiren als fems anualment a Mallorca, i en contrapartida en retornarà 218 mil tones d'escòries, 53 mil tones de cendres fixades amb ciment i una emissió de 337 mil metres cúbics per hora de gasos tòxics.

Les administracions i polítics implicats proclamen la seva no-oposició a les campanyes de reciclatge i recollida selectiva, però el que tampoc fan és donar-les suport ja que evidentment no els convé. Valguin les declaracions a la premsa

de Joan Verger, president del Consell Insular de Mallorca i màxim defensor de la incineradora, per il·lustrar la seva sensibilitat per aquest tipus de campanyes:

"La recogida selectiva y el reciclaje pueden dificultar la incineración, en el caso de que el poder calorífico mínimo de la planta de Son Reus, fijado en 1.800 kilocalorías/kilo no se alcance..."

"... los mallorquines no están concienciados para separar el papel, el vidrio o los restos orgánicos..."

"... la falta de sensibilidad ecológica y el aumento del consumo compensarán las pérdidas cuantitativas de residuos que provocarían las campañas de recogida selectiva o una nueva Ley de Residuos y Embalajes, y así se salvará el funcionamiento de la planta incineradora..."

Vistes així les coses, poc podem confiar que els defensors de la incineració plantegin i donin suport real a campanyes de reciclatge de paper, ferralla, vidre... Les iniciatives serioses d'alguns ajuntaments en aquest sentit (Pollença, Alcúdia, Inca, Artà, Son Servera...) de poc hauran servit. Només de simple record quan d'aquí a uns anys ens penediguem de no haver-nos decantat abans pel camí del reciclatge en lloc del de la incineració.

Toni Muñoz
Grup Balear d'Ornitologia i
Defensa de la Naturalesa

Crònica des del Coll Faraix

Una martellada sàvia.

Conten que una persona va dur el cotxe al mecànic perquè li feia un renou estrany.

El mecànic el s'escoltà i acte seguit pegà una martellada a un determinat lloc del motor i el renou desaparegué.

- "Molt bé!, va dir el client. Què li dec?

- "Son cinc-centes pessetes, respongué el mecànic.

- "Què? Cinc-centes pessetes? Però si això és un robo! Vui una factura! Exclamà enfadat el client.

- "Molt bé. Li faré la fac-

tura", va dir el mecànic sense frissar ni immutar-se per lo més mínim. El mecànic li va fer aquesta factura:

- Per pegar una martellada.....1 pta.

- Per saber on pegar la martellada.....499 pts.

Dedicat a en Miquel Jaume, Caragol, que creu que el martell segueix essent el millor comprovador i que no creu en baveros i albarans ni cites prèvies.

Jaume Ginard Palou

La conquesta de Roma

Diuen que és tan cert que els ases bramen quan oloren efluvís somerals. Davant aquesta evidència, nosaltres deim amèn i feim donació a l'estat de tots i cadascun dels nostres deutes.

Idò sí, bons artanencs contents i fallons. Ara resulta que l'omnívor Joan Terrassa està emparalat, fort i no et moguis (i això que en Joan és feixuc i mal de moure), d'anar a Roma sobre el cavall d'una Guzzi 63. La gutzzieta és tan vella com la ronya. Si per devers els Pirineus agafa el dengue i en Joan decideix acabar el trajecte al potó, quan torni podrà arreglar els papers de la jubilació.

Ben pensat, la idea té molt de mèrit. Vos imagineu en Joan amb la inseparable gutzzieta trepitant el mil·lenari llambordat de la Via Apia? I que en direm de veure'l cursant desitjos apetents a la Fontana de Trevi? Ara bé: que no confongui la Plaça d'Espanya romana amb la idem d'Artà.

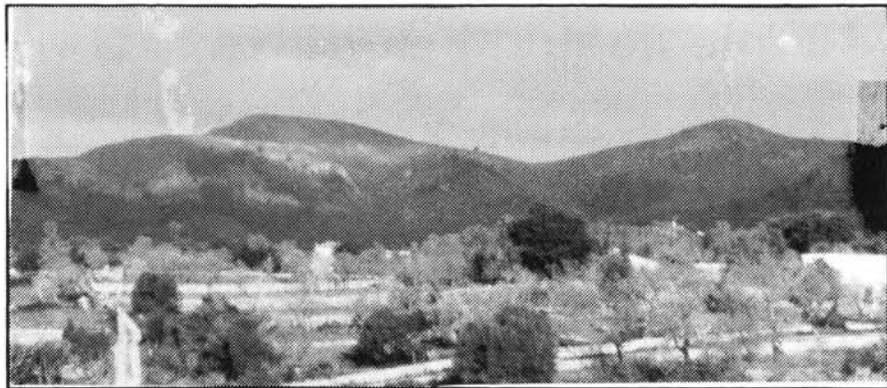
Opinam que l'Ajuntament ha de subvencionar el viatge, tota vegada que la publicitat gratuïta que ens faria en Joan no es pot pagar en dinars. O no val això que quan el Papa li preguntí: "I tu, en jove, d'on ets?" "D'Artà,

Vossa Santetat". "Se veu, fill meu, perquè per allà no respecten sa corema".

Sincerament, pensam que una ambaixada d'artanencs com en Joan és necessària, i més si en Rafel Sua confeccionava una camiseta ad hoc amb un dibuix representatiu del nostre poble

presidit pel següent lema publicitari: "JO, ARTA I PORCELLA".

No li amollis, Joan, que lo teu és més autèntic que el jubileu de n'Ortega Cano, famós guarda "Jurado del Rocio", granja lletera de la contrada de Xipirona.

El que no mata engreixa i als vells fa créixer. (II)

És bo de veure que els sants no crien, però els comensals, després d'haver begut dos glops del xarop d'en Rafel Benet, veien la cort vinícola del senyor Baccus portant la parra i el dimoni vestit de frac. L'únic triper que no xitava ni motava era el mestre Picó.

Un cop redactat els estatuts, en Massot manà a en Tomeu Sua la confecció de l'anagrama oficial del Club. Pensant i tornant pensar, aglapiren la solució definitiva: transformar l'escut d'armes espanyol, canviant-li l'àguila per un gall capó i les armes per forquetes, culleres i ganivets. Sort que els triperos tenien bull·la i bo amb Sant Pere, perquè si l'adulteri hagués arribat al ministre de Governació...

Les urnes tragueren busca: President, Joan Monseriu; vicepresident, Rafel Benet; cervell pensador organitzador, Miquel Massot. Aquest, el primer dia de quaresma obrí el llistat d'abonaments i cada soci havia d'aportar un duro, que era dipositat a una lladriola fabricada exprofesso pels germans Murtó de la Teulera. No sortirem del solc si deim que aquella vidriola era tan gran com una gerra argamellera.

Posada la primera pedra de l'edifici del Gran Dinar, en Massot cada diumenge de quaresma tocava el sant pagarino i tothom a pagar el dret. Així tenim que a duro per setmana quaresmal, el balanç comptable del dissabte de Pasqua donava un actiu de 35 pessetes per barba. En cas que qualcú fes el mussol, en

D'esquerra a dreta: Mateu Barceló, Xef, Joan Sagristà; el sargent Comas; Pere Moné; Joan Butler; Joan Figuereta; L'amo en Jaume de Sos Llulls; el vicari Don Gabriel Asdoro; el Taverner Còsmic, l'abocasucs Joan Roses; Tomeu Corona; mestre Miquel Aloï; Miquel Fena; Jordi Vicens; Miquel Mossón; Miquel Massot. En segon terme, Rafel Benet alçant el pitxer de "santeria"; Jaume Corb; Joan Monseriu i el mestre Joan Picó.

Davant: Tomeu Sua; Pep Picó; l'amo en Joan Leu, Carter; Joan Leu, es Carter jove; Sebastià Niu; Jaume Palou i Jeroni Murtó.

En Joan Leu rebent el diploma acreditatiu d'una ensaimada com una roda de carro. Suabaix l'aixella d'en Joan, en Pep Picó, Jaume Corb i Miquel Mossón. Cobert pel pastis, veim en Tià Niu. Presidint la taula, en Joan Monseriu, flanquejat per Don Gabriel Asdoro. Dels que estan a la part dreta ens falla l'home del rellotge, tapat pel carter vell. A continuació el mestre Picó i en Joan Figuereta.

Massot el davallava de la soca i rup a rup com dos i dos fan quatre. Paradoxalment, però, la vidriola era trencada el dilluns de la segona festa. Volem dir que el soi es pagava a misses dites.

Com dèiem, va ser a l'any 1953 quan la bauxa prengué corda. Un mes abans de Pasqua el Parisièn era una exposició de cartells al.lusius a la garrama. En Francesc Femenias, Gurries, acreditat poeta local, compongué un raig de cançons carregades de suc gàstric. El taverner còsmic, Joan Mesquida (dissortadament engabiati dins les Esperances Blaves), en nom dels mariners de la Colònia, repuntà L'Olimp de zarcidures poètiques oferint "Las bodegas frigoríficas de la Gran Flota Coloniense".

Per major glòria de la llacor orgànica, la gresca i les baves estaven en ple auge. El dia assenyalat era present. Després de "s'Encuentro" i haver berenat de frit, en Rafel Benet engallat amb les gales escaients (bavero, gorra de carter cordada d'una veta vermella), a les regnes del "Caballito blanco con cascabeles" enganxat al carretó de luxe d'en Tomeu Sansaloni, es plantava davant el local social. Tot seguit pujava el president Joan Monseriu al qual acompanyava el "secretari" Jaume Palou. Mig poble badocava la cantonada de correus.

Inflats de goig, l'ambaixada tripera partia cap a la Colònia. Allà ni un fil restava desembastat. Al moment de l'arribada, en Toni Canai, batle pedani, cum laude, cedia la vara de comandament a en Monseriu. Aquest, acceptant-

Joan Monseriu, amb les mans plenes d'escata (havia fet net una bona ració de peix) explica les línies mestres a seguir. El contemplen i escolten en Pep Picó, en Rafel Benet, en Sebastià Niu, en Joan Leu, en Miquel Massot i l'amfitrió, l'amo en Toni Canai.

Tots estaven més sadolls que un tudó i la panxa encara demanava guerra. L'ensaïmada que porta en Jaume Palou durant l'espolsada.

la de bon grat, corresponia la deferència amollant una al.lucució de les seves. D'aquesta guisa en Monseriu, batle per un dia de la Colònia de Sant

Pere, tenia facultat d'empunyar un artístic bastó, les borles del qual eren substituïdes per dues llimonetes de mamelló groc...

El tall de les fulles o podat de fulles és usat en la majoria dels arbres de fulla caduca i perennes de fulla ampla. No s'usa en arbres de flors, fruiters o coníferes. Aquesta tècnica consisteix a llevar completament totes les fulles per crear un altra primavera. Això reporta uns avantatges, que són: reduir les dimensions de les fulles, renovar-les de forma que siguin més clares en els colors de tardor, estimular la formació de petites branques i evitar qualsevol trastorn si és necessari transplantar l'arbre durant aquesta estació activa.

La defoliació ha de fer-se des del juny fins a final del juliol. No la farem abans perquè podríem tenir fulles més grans. Tampoc més tard perquè podria fallar la reaparició de noves fulles. Tampoc no defoliarem si l'arbre és dèbil. Només ho farem amb arbres joves i saludables. Tallar-li les fulles significa forçar-li el creixement dels anys següents, per tant un arbre dèbil o vell podria fallar en la brostada nova.

No deixarem cap part o fulla vella a les puntes de les branques. Si qualche part de fulla, i especialment joves o petites, es deixen a l'arbre, s'estimula el creixement i podria fallar la brostada de noves fulles.

Els arbres de fulla caduca que no tenen els peciols llargs a les fulles, com són l'om i el magraner, poden defoliar-se manualment.

Als arbres defoliats els conservarem en lloc ombrívol fins que les noves fulles

L'art de cultivar bonsai

Poda de fulles i defoliacions

comencin a néixer, la qual cosa hauria de tardar aproximadament un mes. No els adobarem immediatament abans o després de tallar-li les fulles. Anirem alerta a l'hora de regar ja que com que l'arbre no té fulles no transpira i no té tanta necessitat d'aigua. Vius a regar massa!

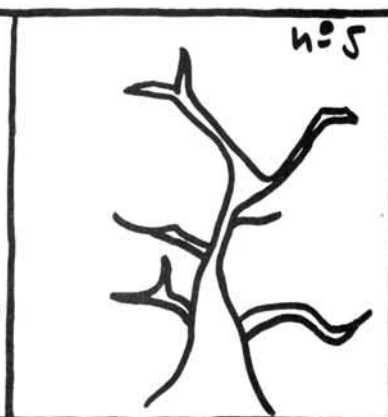
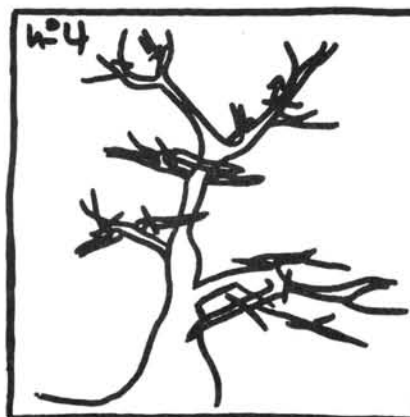
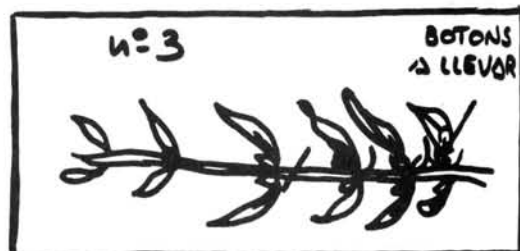
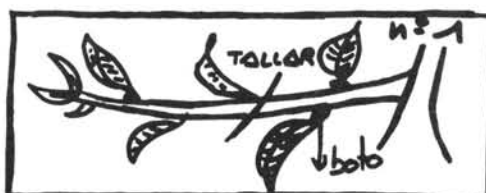
Podar brostades, branques petites i despuntat de botons és important per refinar l'estructura del bonsai. El lloc correcte de tall per a la poda de brots serà entre dues fulles i deixant el botó a la part inferior, segons el dibuix nº 1, ja que les branques noves creixeran segons el dibuix nº 2, o sigui, en la direcció correcta. Un cop que sigui suficientment grossa i llarga la podrem tallar de bell nou i tornar dirigir el creixement. Si tallam amb el botó a dalt sempre serà més difícil corregir la brostada perquè el

nou creixement anirà dret per amunt i encara que es filferri serà incorrecte.

A les plantes en què tenguem doble botó llevarem tots els de la cara superior i podrem podar després del darrer botó que volguem, com en el dibuix nº 3. No llevarem mai els botons inferiors per la mateixa raó que hem dit abans.

En podar sempre ho farem d'acord amb les direccions de creixement de brots i botons i podarem els que es dirigeixin cap a dins l'arbre, els que van cap a dalt i els que van directament per avall. També els que es creuin, que siguin paral·lels o que tenguin forma de U, segons els dibuixos nº 4 i nº 5.

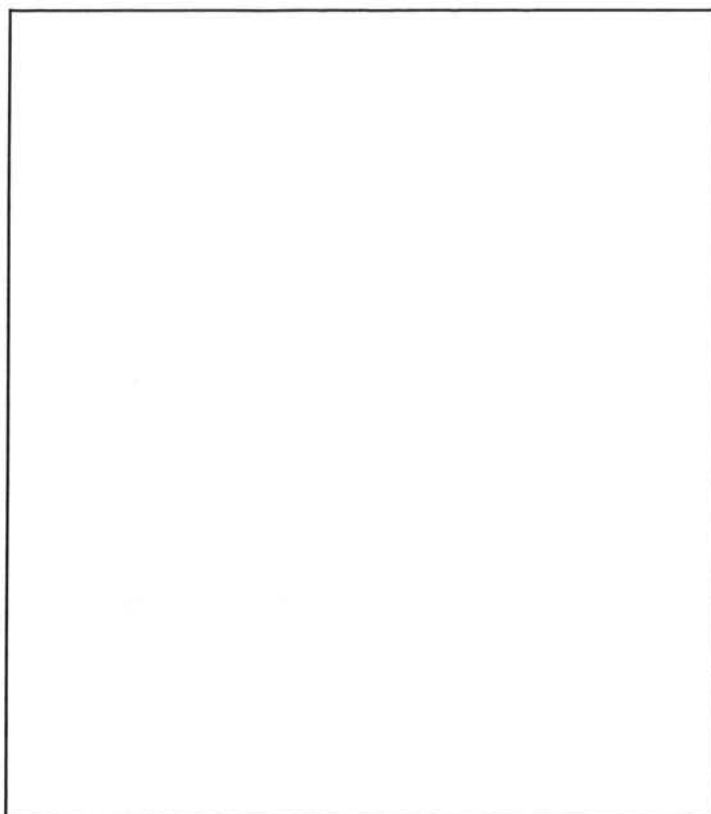
Per al despuntat dels botons, llevarem tots els que creixin cap a dins, cap avall o cap amunt.

bedulades menors

EL RACISME: UNA APROXIMACIÓ HISTÒRICA

Història del blanc:

Història dels altres: ()

**SE ALQUILA CASA DE CAMPO
MUY CONFORTABLE**

Informes: tels. 83 55 99 - 83 61 53

NOTICIES BREUS

MALLORCA MISSIONERA

Diumenge passat dia 9 de maig varem fer la jornada de Mallorca Missionera. L'aportació econòmica ha pujat 31.880 pessetes a la Colònia, 97.800 a la Parròquia d'Artà i 47.709 al Convent. Moltes gràcies.

CONSELLS PASTORALS

Divendres dia 21 a les 9'30 del vespre hi ha hagut una reunió dels consells pastorals de les parròquies de l'Arxiprestat. Hi ha estat present Mn. Joan Bestard, vicari general. L'objecte d'aquesta trobada era reflexionar junts una proposta del Bisbe sobre la convocatòria del Sínode Diocesà. Les parròquies de l'Arxiprestat les formen Capdepera, Cala rajada, Cala Millor, Son Servera, Sant Llorenç, La Colònia i Artà.

ASCENSIO DEL SENYOR

Diumenge qui ve dia 23 és la festa de l'Ascensió del Senyor

CANT DE VESPRES

Dissabte dia 22 a les 18:00, la Capella Teatina de Felanitx cantarà la pregària de vespres en gregorià al Santuari De Sant Salvador.

UNCIO DELS MALALTS

El diumenge de Pentecostés, dia 30 de maig, a les 6 del Capvespre hi haurà la Celebració comunitària de la Unció dels malalts. La unció es celebrarà a les cases sempre que un malalt o els seus familiars ho demanin.

MALALTS A LLUC

El dissabte dia 5 de juny, es celebrarà la pujada dels malalts a Lluç. Les persones que vulguin pujar-hi, que ho comuniquin a les religioses de la Caritat a la Residència. Hi haurà un autobús.

PENTECOSTES

Sense l'Esperit Sant, Déu és llunyà,
Jesucrist queda en el passat,
l'Evangeli és com lletra morta,
l'Església, una simple organització,
la missió, una propaganda,
l'autoritat, una dominació,
el culte, una evocació,
l'actuar crisità, una moral d'esclaus.
Però amb l'Esperit Sant
el cosmos és exaltat i gemega fins a donar llum El Reine;
el Crist Ressuscitat està present;
l'Evangeli és una potència de vida;
l'església significa la comunió trinitària;
l'autoritat és un servei alliberador;
la missió, un nou Pentecostés;
la litúrgia, un memorial i una anticipació;
l'actuar humà és ple de Déu.
(Ignasi IV d'Antioquia, en la inauguració del Consell
Ecumènic de les Esglésies, 1968).

PREGARIA A L'ESPERIT SANT

(Seqüència de la Missa del Diumenge de
Pentecostés)

Veniu, oh Sant Esperit,
des del cel al nostre pit
amb un raig de llum divina.

Res tindrà l'home si vós
no li dau vostre socors
divinal que bé li sia.

Pare dels pobres, veniu,
dau-nos els dons que teniu,
oh Sol que el cor il lumina.

Tot lo que no és net rentau;
tot lo que ja és sec regau;
curau tota malaltia.

Vós sou el consolador,
de l'ànima Habitador,
i dolcíssim refrigeri.

Tot lo indòmit endolciu;
tot lo fred encalentiu;
regiu lo que s'esgarria.

En els treballs sou confort,
en les penes sou conhort,
en el calor sou temperi.

Dau als feels confiats
dels vostres dons esperats
la sacrosanta Setena;

Oh divina Claredat,
visitau la intimitat
del cor que ja us ansia.

el mèrit de la virtut,
el camí de la salut,
la joia immortal i plena.

POBRESA I SOLIDARITAT

Hi ha preguntes que no tenen una resposta fàcil, ni senzilla. Per exemple aquesta: Quin camí cristià prendre davant la crisi econòmica? Molts prefereixen no plantejar-se la qüestió. Alguns fins i tot pensen que són dues coses tan distintes que no tenen res que veure: una cosa és la fe i l'altra és la crisi econòmica...!

Altres hi estan dins. Un que viu des de dins la crisi econòmica, té altres qüestions en què pensar: ni es demana quin és el camí cristià! El que es demana és una altra cosa: per què jo m'he quedat sense feina; per què el meu poder adquisitiu s'ha vist tan retallat? Per què el negoci familiar no ens dona per viure i potser l'haurem de tancar? Per què els bancs m'afeguen! Per què són els petits els qui ho passam més malament. Per què

com més gros un és, més enfora sembla estar de la crisi? Per què 3.300.000 aturats a l'estat Espanyol?

La crisi econòmica, al mateix temps és part d'una situació més ampla: pèrdua del sentit de la vida humana. La pobresa pitjor és l'existència buida de sentit, buida de valors morals; una existència basada en el tenir i no en el ser.

La pobresa pitjor és a la llarga el tancament davant el qui és diferent: el que s'ha denominat amb una paraula nova: xenofòbia. El centrament individualista en un mateix, en nosaltres mateixos.

Quin és el camí cristià? El camí cristià és diu solidaritat. El camí cristià és diu: canviar l'estil de viure. El camí cristià es diu: fer de samarità.

La nostra vida quotidiana, el nostre poble es mareix que algú li recordi des de l'autoritat de viure-ho sincerament, que val la pena ser solidaris. Qui ho farà?

F.M

LA UNCIO DELS MALALTS

La unció dels malalts és:

* Un Sagrament pel qual el sacerdot i la Comunitat cristiana pregunten pel malalt, ungint-lo amb l'oli sagrat.

* Un sagrament per ajudar els malalts a viure cristianament la malaltia, l'ancianitat o la minusvalidesa.

* Una pregària que ajuda a creure que la ida val la pena de ser viscuda.

* Una acció de Crist i de l'Església pel ministeri del sacerdot.

* Crist s'acosta al malalt que expressa la seva fe en Ell.

* Unit-se a Crist en els eu dolor, el malalt participa de la seva gloriosa Resurrecció.

* Menys encara per quan la persona ja ha mort. (Per aquests moments l'Església té altres accions pròpies).

* Un ritus màgic per recobrar la salut

* Un anunci de la mort quan la medicina ja no té res a fer.

Qui l'ha de rebre i quan?

* Els malalts greus.

* Els qui han de sotmetre's a una greu operació.

* Els ancians que ho demanen

Quins efectes produeix

La unció dels malalts dona al malalt una Gràcia especial de l'esperit Sant amb la qual:

* És ajudat en la seva salut.

* És confortat per la confiança en Déu.

* És enfortit contra les temptacions del mal i l'angoixa de la mort, per tal de poder suportat amb fortaleza els seus mals i lluitar amb ells.

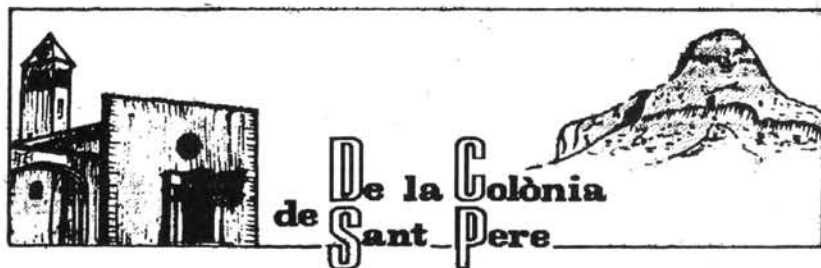
* Aconsegueix la salut del cos quan convé per a la seva salvació.

* Confereix el perdó dels pecats.

La unció dels malalts no és:

* Un Sagrament per a l'últim moment de la vida (els moribunds).

Andreu Genovart

La comuna de Betlem

Pot ser ningú ha anomenat així (Comuna de Betlem) els terrenys de l'antiga possessió de Betlem i que ara, de carretera en amunt, són propietat de l'Ajuntament i en conseqüència pertanyen al poble. Convendria que conjuntament amb la Universitat de les Illes Balears anassin pensant en el futur d'aquests terrenys i les possibles activitats a desenvolupar-hi.

De moment seria bo que l'Ajuntament enviàs la brigada municipal a exsecallar els baixos dels pins, savines i alzines que hi ha per la contrada perquè duen molta llenya de més i amb qualsevol descuit o amb mala intenció -que un no ho sap mai- es podria encendre el que resta de verd en aquesta àrea.

Seria una gran millora que sembla que no resultaria massa costosa i que si es du a terme, beneficiaria a tots i als arbres els primers.

Perllongada la inauguració del local de la Tercera Edat.

La directiva de l'Associació de la Tercera Edat s'ha vist obligada a perllongar la data de la inauguració del local de la Bassa d'En Fesol per no disposar del mobiliari adequat. Aquest ha estat sol·licitat a

alguns organismes del Govern Autònom i encara que hi ha una promesa formal que el proporcionaran, els mobles no han arribat. La Junta directiva considera que és millor inaugurar el local una vegada el mobiliari estigui enllestit i instal·lat. Sembla que d'aquí a una mesada o a lo més tard per Sant Pere es pugui obrir.

El Centre Cultural celebrà l'Assemblea General

A finals del mes d'abril el Centre Cultural celebrà la seva Assemblea General Ordinària en la qual, entre altres coses, es donà compte de les activitats realitzades des de la darrera assemblea, així com de l'estat de l'economia

que, com de costum, comptà amb superàvit. A la mateixa assemblea s'aprovà també enrajolar l'actual saló-teatre i a l'hora d'ara ja s'han retirat totes les butaques per tal de poder iniciar aquesta obra de millora.

Els carrers esperen l'asfalt

Els nostres carrers estan a punt de rebre la capa d'aglomerat asfàltic que els farà altra vegada transitables i que donaran al poble un aire nou. Aquests darrers mesos les obres s'han arribat a fer molt llargues i la gent espera inquieta que es posi el punt final. Si les previsions no fallen, s'espera que per la festa de Sant Pere les vies públiques estiguin del tot enllestides. El que no es té tan clar però, almanco per part del poble, és a veure si les aixetes podran rajar per la mateixa data.

Del que no se'n sap res, o almanco no se'n parla, és de la depuradora. No es comprèn com ara que tendrem tota la xarxa de clavegueram a punt ni es sàpiga quan començaran les obres de la depuradora. De moment, idò, les aigües residuals aniran al mateix lloc on han anat fins ara.

Extracció d'arena a Aubarca: I les nostres platges, què?

No sabem fins quan, però tenim la sort de poder viure del nostre paisatge. Més ben dit, de l'aprofitament que altres persones vengudes de fora fan de les nostres muntanyes, conreus, cales, platges... Estic parlant dels turistes, malgrat es podria fer fàcilment una altra interpretació contextual en què ara no entrarem.

El turisme de sol i platja, volguem o no, segueix essent la principal font d'ingressos de les Illes. Si bé encara no tenim al nostre abast els mitjans necessaris per garantir al turista nòrdic un cel estirat i un sol ben lluent durant els set dies que romandrà a Mallorca, sí que podem, com a mínim, assegurar-li que a pocs metres del seu allotjament trobarà una o més platges de blanques arenes, on es podrà allargar sobre una tovallola durant gairebé un terç del temps de les seves vacances a ca nostra.

I si, però, la capritxosa natura decideix un bon dia que allà on fins ara hi havia una platja ja no n'hi ha d'haver? Potser el règim de corrents marins ha canviat, ja sigui per una nova escollera a un lloc inadequat, per un canvi degut al clima o per una altra raó, però el que és cert és que aquestes coses passen. Què feim ara? Res més senzill avui en dia: si la mar se'n du l'arena, tomarem portar arena des dels arenals submarins.

Més difícil encara. Tenim una zona turística de litoral rocós, econòmicament "poc productiva". I si hi fessim una platja? Dit i fet. Basta aplicar la solució exposada anteriorment i els turistes arribaran com a mosques.

Des de fa alguns anys, el Ministeri d'Obres Públiques i Transports (MOPT) ha duit a terme diverses actuacions per tal de crear platges artificials o

regenerar-ne d'altres ja existents. Aquestes actuacions han anat sempre acompanyades de polèmica, i no només a les nostres Illes, a causa del seu greu impacte ambiental i la manca dels estudis previs adients. Com que la mar és de tots, sembla que tothom hi pot fer el que vulgui, fins i tot els ministeris.

La Llei de Costes (Llei 22/88) diu que per autoritzar extracció d'àrids i dragats serà necessària l'avaluació dels seus efectes sobre el domini públic marítim-terrestre, referida tant al lloc d'extracció o dragat com al lloc de descàrrega al seu cas. Se salvaguardarà l'estabilitat de la platja, considerant-se preferentment les seves necessitats d'aportació d'àrids. Existeix també un Reial Decret Legislatiu (1302/86) d'Avaluació d'Impacte Ambiental, que assenyalava que les actuacions com aquesta hauran de comptar amb una sèrie de documents: descripció del projecte, examen d'alternatives i justificació de la solució adoptada, inventari ambiental i descripció de les interaccions ecològiques i ambientals claus, identificació i valoració d'impactes, tant de la solució proposada com de les alternatives, establiment de mesures protectores i correctores, programa de vigilància ambiental i síntesi del projecte. Tot això estaria molt bé... si es complís.

El fet és que avui per avui, de tot això l'únic que es fa és un

senzill estudi ecològic de la zona d'extracció, merament descriptiu, que ens conta el que hi ha allà abaix. De tota la resta, res de res.

De la fauna, ja val més ni parlar-ne. Si a la zona d'extracció d'Aubarca hi ha peix, els peixos i els pescadors ho tenen bastant malament. Ja ho va dir el nostre conseller d'Agricultura, Pere J. Morey, en el cas de la polèmica regeneració de la platja de Palma: "Ampliaremos S'Arenal porque es más importante el turismo que la pesca". Sobren comentaris.

Però, i les nostres platges? Estam parlant de molts milers de metres cúbics, que allà al fons deuen complir alguna funció a més de la d'esperar ésser xuclats per la draga de succió del vaixell arener. Afectaran aquestes extraccions les platges de s'Arenale de Aubarca, Sa Font Salada, Cala Mitjana i Cala Torta? Ja hem vist que, segons la llei, la resposta a aquesta qüestió ens l'hauria de donar el MOPT, mitjançant el preceptiu estudi de les conseqüències que suposarà l'extracció a la dinàmica natural d'aportació d'arena al litoral. Però, així com estan les coses, això no ho sabrem... per ara. Potser qualche dia elles també hauran d'ésser regenerades.

**Toni Muñoz
GOB**

Amb un resultat contundent i que no admet discussió, 11 a 0, l'equip del **Sanimetal** es va proclamar vencedor en la final del campionat de futbol sala que va dirimir contra l'**Almudaina** el dissabte dia 8 de maig.

Futbol Sala

Amb una victòria per 11 a 0 sobre l'ALMUDAINA

SANIMETAL, Campió

contra l'**Almudaina**, no va tenir massa problemes per derrotar clarament el seu oponent i obtenir el tercer lloc en l'edició d'enguany.

Un ambient abassegador

L'espectacle estava assegurat perquè la jove afició que mou l'**Almudaina** ja s'havia mostrat activa en la semifinal del dimecres anterior. No fallaren: multitud de joves pintats i provists de tambors i altres instruments sonors començaren a escalfar l'ambient ja durant el partit previ.

Una lesió que pesà molt

Començà el partit i encara no s'havia jugat un minut quan el davanter de l'**Almudaina** M. Oliver es va lesionar a un peu i es va veure obligat a abandonar el partit. Es repetia la història de la final de l'any anterior. La lesió va semblar pesar molt en l'ànim dels animosos jugadors de l'equip revelació dels dos darrers campionats que ja no encertaren a crear jugades de perill gairebé en tot el partit.

El SANIMETAL hi posà la

El Sanimetal, campió

Esports JUMA, tercer

Abans s'havia jugat el partit de classificació per al tercer i quart lloc entre l'**Esports JUMA** i el **Construccions GINARD**. En aquest partit sí que hi havia un favorit clar que en aquesta ocasió no va fallar. L'**Esports JUMA**, que en els últims cinc anys havia guanyat el campionat, que en la lliga no havia perdut cap partit llevat del de semifinals

Quan sortiren els equips a jugar la final va ser el deliri i es va haver d'esperar que la pista es netejàs dels papers amb què havien saludat el seu equip. Tot i que ja des dels primers minuts es va veure que la cosa no els era favorable, no s'aturaren d'animar en cap moment. A la vista de la festa que feren al final tot i haver perdut, se'ns fa difícil pensar què hagués passat en cas d'haver guanyat.

tàctica

Potser la veterania del **Sanimetal** els va ajudar tant com la seva classe. El seu rival era perillós i de joc agosarat i impetuós. La seva tàctica es va revelar l'apropiada: contenir, moure la pilota, imposar el seu ritme i en el moment oportú llançar l'atac en poques jugades. Les precaucions no s'oblidaven: sempre quedava qualcú atent a un possible contratac, prevenció que

Els dos equips finalistes. A dalt a la dreta, el marcador final

en la fase regular no sempre cuidaven tant. I els va donar resultat: poc a poc començaren a aconseguir gols, alguns de gran bellesa. Tot els sortia bé, segurament perquè s'ho havien proposat i sabien mantenir la concentració.

Gols a voler

Els campions ja tenien el títol de màxims golejadors i en certa manera no haurien sorprès ningú amb tants de gols si no fos perquè es tractava de la final i s'esperava més de l'Almudaina. La regularitat en els gols, aconseguits a un ritme mantingut, eren com a contínues maçades sobre els adversaris. Per molt que ho intentassin, cada instant rebien el cop. Així com va anar el partit no va ser estrany que l'Almudaina perdés la inspiració i el nervi: si aconseguien crear jugada, els porters contraris no en fallaven ni una. I tornem-hi a rebre una contra que acabava en diana. 5-0 a la primera part i els inicis de la segona que continuaren la mateixa tònica. Al final, no hi havia dubtes sobre qui havia sabut, i aconseguit, marcar el to del joc.

Quique Darder, amb el trofeu, al màxim golejador.

Trofeus i festa

Entre la cridadiça de la jove afició almudainera, es varen anar atorgant els trofeus. Al millor àrbitre, al jugador més des-

graciat, al porter menys golejat, al màxim golejador i als quatre primers classificats. Després de les celebracions, un refresc per als assistents.

Equip de Benjamins

D'esquerra a dreta, drets:

Margalida Nicolau, Isabel Ginard, Bàrbara Ginard, Catalina T. Danús, Marta Ginard, Xavier Martos, Tamara Jiménez, Joan Ramon Tous (monitor).

Agenollats: **Margalida Quetglas, Lluís Canet, Maria Isabel Mascaró, Catalina Hernández, Glòria Llodrà, Neus Esteva.**

Bàsquet

Amb aquest partit els equips cadets del C. E. Sant Salvador donen per acabada la temporada 92-93. Aquesta temporada que ha està marcada per l'incorporació de nou d'aquesta categoria dins els bàsquet artanenc després de 6 anys.

CADET MASCULI

Després de la lliga regular, l'equip artanenc disputava un play-off a doble partit amb un equip del grup B1 de cadets de Mallorca. La victòria a Artà de tan sols d'un punt no va ser suficient per obtenir la victòria a Sóller.

D'aquest play-off cal destacar els 28 punts, 26 rebots, 2 recuperacions, 4

taps i 2 lluites d'en **T. Nicolau**, els 25 punts i 20 rebots d'en **M.A. Riera** i els 17 punts d'en **B. Miralles**. També hem de destacar tots els altres jugadors, un total de 12 jugadors, que fora ells l'equip no hauria pogut participar en aquesta categoria.

C. E. S. SALVADOR, 59 JOVENTUT MARIANA, 58

Partit disputat el dissabte dia 8 de maig a les 18.00 h. en el camp del Col·legi públic de Na Caragol. L'equip artanenc va anar la major part del partit a remolc de l'equip visitant, però la gran força i ganes per guanyar el partit, varen fer que en els últims minuts l'equip

s'avançàs en el marcador.

Cal destacar els 15 punts, 16 rebots i 3 taps d'**A. Nicolau**, i els 12 punts i 4 rebots d'en **B. Nicolau**.

Els parcials cada 5 minuts varen ser: (2-12), (7-17), (11-21) i (17-25) al descans, (27-27), (37-40), (44-47) i (59-58).

JOVENTUT MARIANA, 57 C. E. S. SALVADOR, 46

Partit disputat el dissabte dia 15 de maig a les 18.00 h. en el camp del J. Mariana de Soller. El llarg viatge, 1 hora i mitja de cotxe, la mala sort en algunes jugades claus i el gran número de pilotes perdudes varen fer que la victòria

d'aquest partit i del play-off fos per a l'equip solleric.

Cal destacar els 13 punts i 13 rebots d'en **M.A. Riera** i els 12 punts i 10 rebots d'en **T. Nicolau**, que en els dos partits ha aconseguit una doble figura.

Els parcials cada 5 minuts varen ser: (3-2), (10-7), (18-12) i (31-16) en el descans, (39-27), (42-29), (54-44) i (57-46).

CADET FEMENI

Aquest equip, també va acomiadar la temporada 92-93, i ho va fer amb una altra victòria contra Ses Salines, tan sols la diferència de punts directes entre l'equip artanenc i l'equip de Ses Salines, ha negat el primer lloc de play-off a l'equip local.

Cal destacar que si bé durant tota la lliga regular els resultats obtinguts per part d'aquest equip no havien estat gaire favorables, d'aquest play-off no en podem dir el mateix, de sis partits jugat se n'han guanyat quatre.

Demà, partit

El dia 23 de Maig a les 11.30 hores en el Polisportiu de Na Caragol d'Artà es disputarà un partit de la segona divisió grup primer nacional de minusvàlids entre els equips de les **ILLES** i el **L.S.B. Rioja**.

Columbofília.

Llorenç Mestre guanyador del Trofeu a la Regularitat 92-93.

Un cop realitzada l'amollada des de la localitat de Don Benito (Badajoz), s'ha donat per acabada la temporada esportiva 1992-93, campanya que ha tengut un guanyador clar en la persona del soci Llorenç Mestre, columbòfil artanenc de bon nivell esportiu.

Així doncs, les classificacions d'aquestes darreres proves han quedat de la següent manera:

II Oriola (Alacant) 420 Kms.

- 1.- Joan G. Corraliza
- 2.- Guillem Vives
- 3.- Riera-Ginard
- 4.- Llorenç Mestre
- 5.- Llorenç Mestre

Valdepeñas (Ciudad Real) 580 Kms.

- 1.- Josep Bauça
- 2.- C. P. Na Caragol
- 3.- Joan Ferriol

Alacant 370 Kms.

- 1.- Gabriel Ferrer (únic colom retornat).

Castuera (Badajoz) 775 Kms.

- 1.- Riera-Ginard
- 2.- Llorenç Mestre
- 3.- Llorenç Mestre

Puertollano (Ciudad Real) 600 Kms.

- 1.- Llorenç Mestre (únic colom retornat).

Guanyador absolut 1992-93.

Llorenç Mestre

Tomeu Ginard.

Ciclisme

IV Challenge de Llevant

Avui dia 22 de maig començarà la prova de la IV Challenge Comarca de Llevant que se celebrarà fins al 26 de juny, organitzada per C.C. Artà, U.C. Felanitx, U.C. Sant Llorenç, U.C. Son Servera i P.C. Manacor. Hi participaran més de 100 corredors.

Avui es correrà a Artà l'etapa pròleg que consistirà en una contra-rellotge individual sobre un recorregut que començarà davant el bar Mànix fins a la meta situada a Sant Salvador. La prova començarà a les 16:00 hores.

Trofeu Regularitat C. D. Avance.

Centre 2000 U

REPORTAJES, FOTO Y VIDEO
PARA BODAS, COMUNIONES,
BAUTIZOS, PUBLICIDAD

c/. Antonio Blanes, 16
ARTA - Telf. 83 65 82

Cadets		A. Alba		S. Danús		P. González	
S. Dalmau	47	J. A. Amer	1	J. Gil	7	J. Gayà	23
A. Vaquer	35	F. Troya	1	J. K. Sastre	7	J. Grillo	17
R. Ferrer	28			J. Moyà	5	P. Canet	15
F. Barbón	26			J. Riera	4	D. Rocha	15
P. Canet	21			F. Ginea	1	J. Ginard	12
J. M. Piñeiro	20			J. Grillo	1	G. Palou	9
G. Ferragut	19					D. Troya	7
J. Tous	15					D. Jarne	5
I. Ferrera	14					J. Vives	4
T. Pascual	14					J. Cabrer	4
V. Galán	7					T. Canet	3
R. Genovard	3						
Infantils		J. A. Barbón		Benjamins			
F. Bisbal	45	C. Martín	15	D. Piñeiro	40		
M. Genovard	41	T. Mayal	12	R. Flaquer	38		
T. Grillo	28	F. Nieto	11	T. Ferrer	36		
J. Nieto	23			A. Tous	35		

Futbol base

Cadets:

Avance, 5 - Porto Cristo, 1
Avance, 5 - Barracar, 2

Infantils:

Barracar, 2 - Avance, 2
Escolar, 1 - Avance, 3

Benjamins:

Algaida, 3 - Avance, 4

Calendari Propera Jornada

Cadets:

Pt. Pollença - Avance
22.05.93, 17 h. Pt. de Pollença

Infantils:

Avance - J. Sallista
22.05.93, 17 h. Ses Pesqueres

en comptes de sorprendre l'equip artanenc, però la superioritat i el domini dels artanencs obligà l'equip de Palma a dedicar-se només a defensar i a estancar-se dins la seva àrea.

Els restants gols artanencs els marcarien en Jordi Caldentey, en Bartomeu Cursach i el porter local Rafel Palou de penal.

Cal destacar en Pedro Alejandro com un dels millors d'aquest partit.

Futbol 1ª Regional

L'Artà podria ja haver ascendit a Preferent

C. D. Artà, 4

Independiente, 0

Un bon partit el que va realitzar el C. D. Artà davant un equip, Independiente, que donada la seva situació a la taula classificatòria, sisena posició, vingué amb ganes de guanyar per a fer factibles les seves aspiracions de cara a l'ascens. Però el bon joc dels artanencs féu impossible aquesta realitat.

Com hem dit, l'equip visitant venia a les totes per emportar-se un resultat positiu malgrat que la primera part acabaria amb el resultat favorable a l'equip artanenc per 1 gol a 0, gol marcat pen Quique.

L'Artà dominaria en tots els moments de l'encontre. La defensa local, una defensa segura i prou difícil de passar, impediria els avanços perillosos de l'equip visitant que, de mica en mica, es veuria impotent per traspasar la murada fèrria implantada per la defensiva artanenca.

A la segona part el partit seria el mateix que la primera, fins i tot podríem dir millor per part de l'Artà. Els visitants feren el contrari. Practicarien un joc més conservador tot i que, el primer quart d'hora d'aquest segon temps, jugaria una mica més un futbol ofensiu

C. Artà, 1

Escolar, 1

"El pitjor partit de la temporada. Així de clar". Ens comentaria un aficionat. I és que la realitat fou aquesta.

El partit, en principi, no havia de tenir més transcendència que el d'un partit normal, donat que la superioritat artanenca, tan en el joc com a la classificació, era clara. Malgrat tot, la rivalitat dels dos equips era evident i sembla que això bastà per posar nerviosos als de casa.

El domini en el joc seria una mica igualat pels dos conjunts amb marcatges prou forts per no deixar jugar el contrari. Això faria que el joc vistós mancàs en el terreny de joc per un i altre equip.

Tal vegada l'única oportunitat clara de gol en aquest primer temps la tengué l'equip

BAR-RESTAURANTE

Especialidad

Cocina

Mallorquina

C/. Cintat, 49

Tel. 83 64 61

07570 Artà

BAR-RESTAURANTE

ES PINS

patrocina

**TROFEU A LA REGULARITAT DEL
C.D. ARTÀ**

Lliga de 1ª regional. Temporada 92-93

Classificació:

Quique	34
B. Martí	27
B. Cursach	13
G. Massanet	12
J. Bisbal	11
S. Ginard	8

Julia M.	7
R. Palou	7
J. Caldentey	5
T. Oliver	3
P. Alejandro	3

artanenc per una falta d'enteniment entre el defensa i el porter visitant que, en una treta de banda, no va poder bloquejar bé la pilota. El davanter artanenc, Juanma, molt atent, aconseguí rematar i per poc no va fe gol.

Poc temps després, en Tomeu Cursach sorprendria el porter de l'Escolar amb un fort xut, des d'uns 20 metres, pegant la pilota al travesser que la desviaria a fora.

Els dos equips anirien a les casetes amb l'empat a zero gols.

El segon temps seguiria la mateixa tònica i arribaria el

primer gol de la tarda favorable a l'Artà. En Tomeu Cursach en seria l'autor.

Al llarg d'aquest segon temps, el jugador de l'Escolar, Riutort, seria expulsat per doble amonestació. D'aquesta manera l'equip de Capdepera perdria un dels seus millors jugadors.

Quan només faltaven 15 minuts per acabar l'encontre, l'Escolar empataria el partit de penal. La falta fou prou clara i així ho diria l'autor: "En comptes de defensar la pilota amb el cap dins l'àrea, aquesta em va pegar a la mà. El penal fou clar". L'àrbitre,

que estava al darrera de la jugada, a pocs metres, decretà la pena màxima.

En Quique i en Guillem Massanet, no sortiren en l'equip titular a causa de les lesions. En Quique sortiria al començ de la segona part i en Guillem sortiria en el minut 60.

L'equip de Capdepera va causar bona impressió amb una bona defensa.

El millor del partit fou l'àrbitre. En canvi no podem dir el mateix dels jugadors.

Amb tot i amb els resultats enregistrats, el C. D. Artà podria haver aconseguit ja l'ascens a la preferent. Tot depèn dels ascensos que es produeixin de preferent a tercera divisió i de l'encaixament dels equips mallorquins i de les altres illes en les distintes categories. Els punts que ja té el C.D. Artà a falta del darrer partit de demà, li garanteixen el tercer lloc. De les múltiples combinacions que es poden donar, la majoria afavoreixen l'ascens a preferent. Només en el cas que dos dels tres equips que pugin a tercera divisió siguin de Menorca i Eivissa privaria al C.D. Artà de pujar a preferent. A l'espera dels resultats de la lligueta d'ascens a tercera podem suposar que a la fi s'ascendirà.

1. SOLEDAD	31	18	9	4	71	32	45	+15
2. Margaritense	31	16	10	5	53	28	42	+12
3. Arta	31	17	7	7	78	38	41	+9
4. Petra	31	14	11	6	58	31	39	+5
5. Santa Eugenia	31	16	5	10	64	51	37	+5
6. Ses Salines	31	14	7	10	54	50	35	+5
7. Port Soller	32	14	5	13	47	41	33	+1
8. Independiente	30	11	9	10	56	45	31	+1
9. Colerense	30	12	7	11	38	52	31	+1
10. Rotlet-Molinari	31	8	14	9	46	49	30	
11. Barracar	31	10	9	12	50	60	29	-3
12. S'Arraco	31	9	10	12	43	49	28	-4
13. Ferriolense	31	7	13	11	34	40	25	-5
14. Cide	31	7	11	13	41	58	25	-5
15. Escolar	31	8	7	16	35	57	23	-7
16. Montaura	31	7	5	19	45	70	19	-11
17. Alqueria	31	3	5	23	31	88	11	-19

PIZZERIA-RESTAURANT

EL MESON

patrocina

**TROFEU AL MÀXIM GOLEJADOR DEL
C.D. ARTÀ**

Lliga de 1ª Regional, temporada 92-93

Classificació:

Quique	25	P. Alejandro	3
G. Massanet	19	J. Caldentey	2
B. Martí	10	F. Remacho	1
T. Oliver	9	J. Manuel	1
B. Cursach	4	R. Palou	1

Es Racó

Mirau-los de prim compte perquè val la pena. Són dos gentils artanencs nascuts a la collada dels anys vint. El bell jove de la dreta (per cert, pentinadíssim i amarat de brillantina) és uns dels personatges més populars de les terres artanques i, a la vegada, fill d'aquell viver de prodigis que en vida fou l'amo en Guillem Bujosa Ripoll.

A pesar que el lector hagi endevinat la procedència, direm el nom i el cognoms: Joan Bujosa Tous, Ganància, nascut al carrer de Palma, 3, el 5 d'octubre de 1920. Ningú ho diria perquè en Joan va dret com un fus i per cap vent del món parenta arrossegar setanta anys a l'esquena.

El cara innocentó de l'esquerra (vius que les aparences enganyen) és el desaparegut Francesc Picó Picó, el qual, enrolat a la "División Azul", morí a Rússia en temps de la Segona Guerra Mundial.

De la breu exposició sobre la identitat d'en Francesc, poques clarícies trauríem en net si no deim el nom de batalla: Paco Rotxet, un homenot pastat de lleugeresa i espeternagança. Va ser trempat i garlaire, les quals facetes són congènites en els Rotxets.

De jovenell jugava al futbol de porter a Sa Clota, i "per baix" era infranquejable. Tantes n'hi tirassin.

Enllestirem la pinzellada biogràfica dient que en Paco era descendent legítim de l'incomensurable l'amo en

Francesc Rotxet, camarlenc del Pou Nou i voltants, i majordom d'honor de Sant Antoni Abat.

El dors de la foto diu: "2 d'abril de 1939". Vint-i-quatre hores abans havia acabat la Guerra Civil.

ENDEVINALLA

de Pere Xim

Solució a l'anterior:

Aniversari de la Tercera Edat

Vivim a l'altura
i som dotze germans.
Per cosa més segura
també noltros donam quarts

i més de mitges cites
on no hi acudim mai,
perquè sempre caminam
sense tenir aturall.